

A blurred photograph of a modern office interior. Two people are walking through large glass doors, their figures out of focus to convey a sense of movement. The person on the left is wearing a dark suit and black shoes, while the person on the right is wearing a light-colored shirt and dark trousers with white sneakers. The background shows office furniture like chairs and tables. Two orange text boxes are overlaid on the image.

LJUSARE FRAMTID

Tre skattesänkningar för jobb och tillväxt

företagarna

FÖRETAGARNA FÖRESLÅR:

- **Avskaffad statlig inkomstskatt** i två steg: först en höjning av skiktgränsen och halvering av skattesatsen till 10 procent, i nästa steg ett helt avskaffande. Den statliga inkomstskatten har en hämmande effekt på arbetsutbud bland högavlönade och högkvalificerade, medför ett samhällsekonomiskt ineffektivt nyttjande av upparbetat humankapital, och föranleder skevheter i skattesystemet. Ett avskaffande av den statliga inkomstskatten skulle också förenkla skattesystemet och minska behovet av skatteplanering.
- **Sänkta arbetsgivaravgifter**, genom dels en utökning av den befintliga nedsättningen för de första två anställda till de första tio, dels en gradvis sänkning av den allmänna löneavgiften med målet att avskaffa den helt. Sänkning av den allmänna löneavgiften gör att arbetsgivaravgiften blir mer tydligt kopplad till socialförsäkringarna och frigör utrymme för investeringar och expansion. Utökningen av nedsättningen till de första tio anställda gynnar jobbskapande genom att minska anställningskostnader i de minsta företagen, vilka skapar de flesta nya jobb i ekonomin.
- **Sänkt bolagsskatt** till 18 procent. Sverige har sänkt bolagsskatten de senaste årtiondena, senast 2021 till nuvarande 20,6 procent, vilket är strax under EU-genomsnittet. Samtidigt är flera andra EU- och OECD-länder i färd med att sänka sina skattesatser ytterligare, exempelvis Finland som genomför en sänkning till 18 procent från 2027. För att säkra Sveriges konkurrenskraft bör bolagsskatten sänkas, eventuellt i två steg likt reformen 2019–2021, med mål om en nivå om 18 procent. Det finns EU-lagstiftning om hur låg den effektiva bolagsskatten får vara. Sverige bör sträva efter att ha en nominell bolagsskatt som ligger i det nedre delen av regelverkets spann.

SAMMANFATTNING

Vi föreslår i denna rapport tre skattesänkningar som bör vara del av regeringens program under nästa mandatperiod: den statliga inkomstskatten, arbetsgivaravgifterna och bolagsskatten.

Den statliga inkomstskatten bör idealt sett avskaffas, till förmån för en proportionerlig förvärvsinkomstbeskattning. En sådan reform skulle både förenkla skattesystemet, göra det mer lönsamt att arbeta mer och ge bättre avkastning på de investeringar i humankapital som Sverige gör.

Arbetsgivaravgiften bör sänkas för att minska kostnaden för företag att anställa nya medarbetare, och därigenom kunna minska arbetslösheten. Vi förordar att sänkningen huvudsakligen bör riktas mot nyskapade jobb i små växande företag för att få störst effekt.

Bolagsskatten bör sänkas för att stärka Sveriges konkurrenskraft och ge ökat utrymme för investeringar.

Utgångspunkten för rapporten är att de ovan nämnda skattesänkningarna har hög grad av självfinansiering, alltså att bortfallet av skatteintäkter är lägre om effekter på jobbskapande, arbetsutbud och tillväxt beaktas än om en rent statisk beräkning görs. För i synnerhet bolagsskatten och arbetsgivaravgiften handlar det om att låta medel för investeringar stanna hos företag och arbetsgivare i högre grad, i stället för att dessa omfördelas genom skatteuttag, med de samhällsekonomiska effekter som därmed uppstår.

För full statsfinansiell finansiering av avskaffad statlig inkomstskatt, utökad nedsättning av arbetsgivaravgifterna till tio anställda och sänkt bolagsskatt till 18 procent handlar det om cirka 94 miljarder kronor i minskade skatteintäkter. En sänkning av arbetsgivaravgiften med en procentenhet medför minskade skatteintäkter om cirka 21,5 miljarder kronor.

Som visas i rapporten är alla dessa skattesänkningar självfinansierande i någon grad, genom positiva effekter på jobbskapande, ökade investeringar och minskade kostnader för offentliga ersättningar.

Syftet med denna rapport är att visa på att skattereformer som är av betydelse för företagande, jobbskapande och tillväxt inte enbart och på ett förenklat sätt kan beskrivas som ”kostnader” utifrån en rent statisk budgetberäkning, utan att de positiva effekter som sådana skattenedsättningar medför behöver tas med i bedömningen.

Utifrån tillgängliga bedömningar av självfinansieringseffekt skulle dessa skattereformer, med efterföljande dynamiska effekter och andra följd effekter beaktade, ha en självfinansieringsgrad på mellan 35 och 83 procent totalt (varierande mellan olika skatteslag och typer av reformer).

REFORM	INTÄKTS-BORTFALL	SFG, LÅGT RÄKNAT	SFG, HÖGT RÄKNAT	INTÄKTS-BORTFALL, LÅG SFG	INTÄKTS-BORTFALL, HÖG SFG
Avskaffad statlig inkomstskatt	64	40%	102%	38,4	0
Utökat växastöd till 10 anställda	0,57	30%	50%	0,4	0,3
Sänkt bolagsskatt till 18 procent	29,3	25%	45%	22,0	16,1
Summa	93,8	35%	83%	60,8	16,4

För att uppnå statsfinansiell finansiering bör lösningar sökas på utgiftssidan. Staten delar varje år ut mellan 80 (lågt räknat) och 120 miljarder kronor i olika företagsstöd. Företagarna ser därför att finansiering av våra förslag kan ske genom en kombination av minskade företagsstöd, budgetens reformutrymme och den självfinansiering som dynamiska effekter av skattesänkningarna medför.

Rapportförfattare

Patrick Krassén

Policychef och skattepolitisk expert

E-post: patrick.krassen@foretagarna.se

Rapportförfattare

Karl Ernlund

Chefsekonom

E-post: patrick.krassen@foretagarna.se

INNEHÅLL

2	SAMMANFATTNING	2
6	INLEDNING	6
8	AVSKAFFAD STATLIG INKOMSTSKATT	8
	Tidigare studier och utredningar	9
	Avskaffa den statliga inkomstskatten i två steg	11
12	SÄNKT ARBETSGIVARAVGIFT	12
	Nedsättningar av arbetsgivaravgiften	13
	Höga arbetsgivaravgifter hämmar företagens tillväxt	14
17	SÄNKT BOLAGSSKATT	17
	Tidigare studier av dynamiska effekter och självfinansieringsgrad	18
	Sänk bolagsskatten till 18 procent	21
22	SAMMANTAGEN BERÄKNING AV FINANSIERING	22
	Finansiering i statsbudgeten	23
24	BILAGA – BERÄKNINGSGRUNDER	24
	Avskaffad statlig inkomstskatt	24
	Sänkta arbetsgivaravgifter	31
	Sänkt bolagsskatt	37
40	KÄLLFÖRTECKNING	40

INLEDNING

”Vårt mål är att Sverige ska bli EU:s rikaste land”, sa statsminister Ulf Kristersson i en intervju i juni i år. Det är ett lovvärt mål - men det kräver en modig och offensiv politik. En del har gjorts under denna mandatperiod, men betydligt mer krävs under nästa.

I denna rapport lägger Företagarna fram förslag på tre skattesänkningar som bör vara prioriterade under nästa mandatperiod: sänkt statlig inkomstskatt (med långsiktigt mål om helt avskaffande), sänkta arbetsgivaravgifter och sänkt bolagsskatt. Företagarna ser att dessa skattereformer är nödvändiga för att stärka tillväxten, öka produktiviteten, göra det billigare att skapa jobb, öka incitamenten för investeringar och komma till rätta med skevheter i skattesystemet.

Produktivitet, hur mycket som produceras i ekonomin med en given mängd insatser, är av central betydelse för ett lands välbefinnande. Särskilt viktigt är hur produktiviteten kan höjas – att vi kan få mer nyttigheter med samma eller mindre resurser – är en nyckelfaktor för ekonomisk utveckling och tillväxt. Produktivitet höjs genom ett entreprenöriellt drivet samspel mellan innovationer, höjt humankapital, ökat värdeskapande genom kapitalför djupning, och förbättrad företagsstruktur. Alla dessa faktorer påverkas av skattesystemet.

Forskning sammanställd av ekonomer verksamma vid OECD har visat hur dessa skatter har negativ påverkan på produktivitet:

Höga marginalskatter på inkomster hämmar långsiktig produktivitet, genom att minska drivkrafterna för entreprenörskap, som bidrar till ökad produktivitet (bl.a. genom skapandet av nya företag).

Arbetsgivaravgifter snedvrider relativpriset mellan arbete och kapital och har negativ inverkan på totalfaktorproduktivitet (TFP), särskilt i arbetskraftsintensiva branscher och i länder med utbredda kollektivavtal (där höga avtalade lögnivåer gör det svårt att överföra kostnaden för sociala avgifter på lönerna).

Bolagsskatt minskar TFP, särskilt i branscher med hög lönsamhet. Sänkt effektiv bolagsskattesats leder till högre ökning av TFP.

Under nuvarande regering har ett flertal skattesänkningar skett, med olika motiveringar. Exempelvis har skatt på arbetsinkomster sänkts, med arbetslinjen som huvudsaklig motivering, men även för att öka hushållens konsumtionsutrymme. Även skatt på pensioner och sjuk- och aktivitetsersättning liksom SINK-skatt har sänkts, motiverat delvis av att ge hushåll mer pengar kvar i plånboken, delvis av rättviseskäl. Mervärdesskatten på livsmedel har tillfälligt satts ned från 12 till 6 procent, med hushållens ekonomi som skäl. Samma motiv har angetts för tillfälligt sänkta drivmedelsskatter, liksom att lätta företags kostnadstryck.

Vissa skatteförändringar har gjorts riktade mer mot företag och företagande. Energiskatten på el har sänkts, vilket minskar elkostnaden för både hushåll och företag. Skattereglerna för fåmansföretagare, de så kallade 3:12-reglerna, har förändrats i för enklare riktning och blivit mer förmånliga för majoriteten av fåmansföretagsdelägare. Förändringar av tonnagebeskattningen har genomförts med starkt konkurrenskraft för sjöfartsnäringen som motiv. Expertskattelättnaden har utökats och arbetsgivaravgifterna för 19–23-åringar har sänkts tillfälligt, i syfte att sänka kostnaden för att anställa. Likaså har nedsättningen av arbetsgivaravgifterna för de minsta företagen som anställer nya medarbetare utökats.

Företagarna anser att det under kommande mandatperiod är prioriterat att sänka arbetsgivaravgiften, bolagsskatten och marginalskatterna på inkomster. De potentiella samhällsekonomiska effekterna är betydande. Lägre arbetsgivaravgifter minskar kostnaden för att anställa, vilket är nödvändigt för att minska arbetslösheten och därmed även bidragskostnaderna. Det ger i sin tur förutsättningar för stärkt ekonomisk tillväxt. Sänkt bolagsskatt främjar ökade företagsinvesteringar och gör Sverige mer attraktivt som etableringsland. En minskning eller helt avskaffande av den statliga inkomstskatten gör likaså Sverige mer attraktivt för högutbildad och högkvalificerad arbetskraft. Kombinerat är dessa skattesänkningar en grundpelare för att uppnå målet om att öka tillväxten och Sverige att få högst välbefinnande i EU.

AVSKAFFAD STATLIG INKOMSTSKATT

Sedan avskaffandet av värnskatten 2020 har Sverige inte längre västvärldens högsta marginalskatter på arbetsinkomster. Alltjämt ligger Sverige dock högt, på plats fem i OECD när faktisk beskattning av högre inkomster studeras och plats sju i EU när det gäller den högsta inkomstskattesatsen.¹ Med andra mått ligger Sverige ännu högre, på tredje plats i OECD efter Belgien och Italien.

De höga marginalskatterna på högre inkomster beror främst på den statliga inkomstskatten, som tas ut med 20 procent på inkomster över en brytpunkt. Statens inkomster från den statliga inkomstskatten är dock modesta. Det senaste decenniet har de inget år överstigit tre procent. Skattens betydelse för omfördelning är därför högst marginell. Samtidigt medför den ett antal skevheter i skattesystemet.

Tabell 1

ÅR	SKATTEINTÄKTER STATLIG INKOMSTSKATT (MDR)	FÖRÄNDRING	TOTALA SKATTE- INTÄKTER (MDR)	ANDEL
2015	50,8	—	1 809,4	2,81 %
2016	55,6	+4,8	1 938,5	2,87 %
2017	58,5	+2,9	2 032,1	2,88 %
2018	60,4	+1,9	2 108,6	2,86 %
2019	56,3	−4,1	2 162,3	2,60 %
2020	50,3	−6,0	2 140,0	2,35 %
2021	56,3	+6,0	2 336,6	2,41 %
2022	60,7	+4,4	2 475,9	2,45 %
2023	55,9	−4,8	2 562,2	2,18 %
2024	63,8	+7,9	2 641,0	2,42 %
2025	64,0*	+0,2	2 710,3	2,36 %
2026	67,9**	+3,9	2 790,7	2,43 %

* Bedömning från Statskontoret, Utfallet för statens budget, STK 2026:9
** Prognos från Konjunkturinstitutet, juni 2026

Tidigare studier och utredningar

Flera utredningar har pekat på behovet av sänkning av de högsta marginalskatterna. Det mest konkreta (och genomförda) förslaget under det senaste decenniet var värnskattens avskaffande, som föregicks av en promemoria² från Finansdepartementet i juni 2019. I promemorian, liksom i den ekonomiska vårpropositionen för 2021³, beräknades ett statiskt skattebortfall om 6,1 miljarder kronor. Finansdepartementet konstaterade att självfinansieringsgraden enligt forskningslitteraturen var mellan 56 och 185 procent, och att ”en samlad bedömning är att den långsiktiga självfinansieringsgraden mest sannolikt är i närheten av 100 procent”. (Se metodbilagan nedan för beräkningar av självfinansieringsgrad.)

Expertgruppen för studier i offentlig ekonomi (ESO) och Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering (IFAU) publicerade under 2019 två närliggande rapporter, båda författade av forskarna Håkan Selin och Spencer Bastani, *Skillnad på marginalen – en ESO-rapport om reformerad inkomstbeskattning*⁴ respektive *Skillnad på marginalen – en rapport om beskattning av arbetsinkomster*⁵. Författarna använde så kallad optimal beskattningsteori och svenska registerdata, och argumenterade för att marginalskatterna på arbete kan och bör sänkas.

SNS Konjunkturråd publicerade i januari 2018 rapporten *Kapitalbeskattningens förutsättningar*.⁶ I rapporten analyseras bland annat sambandet mellan kapitaläggande och höga arbetsinkomster. Författarna lyfte fram att Sveriges skillnad i högsta marginalskatt på arbets- och kapitalinkomst är störst bland OECD-länderna. Rapporten argumenterar för en bred sänkning av arbetsinkomstskatten och att sänkt marginalskatt för högre arbetsinkomster är motiverad.

ESO publicerade i oktober 2020 rapporten *Vårt framtida skattesystem – en ESO-rapport med förslag på en genomgripande skattereform*.⁷ Rapporten tar ett helhetsgrepp om skattesystemet och förordar en återgång till principen om likformig beskattning i syfte att göra det svenska skattesystemet enklare och mer effektivt utan att väsentligt förändra skatteintäkter eller inkomstfördelning. Rapporten föreslår ett reformpaket med sänkt skatt på arbete, färre marginalskattenivåer och ett enhetligt skatteavdrag.

Finanspolitiska rådet publicerade 2020 den särskilda studien *Ett enklare och effektivare skattesystem*.⁸ Studien analyserar hur två reformalternativ, med färre marginalskattenivåer, ett enhetligt skatteavdrag, enhetlig kapitalbeskattning, enhetlig moms och ny löpande bostadsbeskattning kan förenkla systemet och minska skatteklilar. Enligt rådets egna beräkningar (med mikrosimulering via databasen FASIT och en arbetsutbudsmodell) beräknas reformerna öka arbetsutbudet utan att väsentligt förändra skatteintäkter eller inkomstfördelning.

SNS publicerade 2022 rapporten *Ett skattesystem för Sverige i en global värld*⁹ av docenten Åsa Hansson, som avslutade SNS forskningsprojekt ”Skatter i en globaliserad värld”, initierat 2019. I rapporten belyses hur globalisering och ökad kapitalrörlighet försvårar beskattning av kapital. En sänkning av marginalskatten på höga arbetsinkomster förs fram som ett av alternativen.

2 Fi2019/02421/S1
3 Prop. 2020/21:100, s. 64
4 Bastani & Selin, ESO 2019
5 Bastani & Selin, IFAU 2019
6 Waldenström m.fl., 2018
7 Eklund, ESO 2020
8 Finanspolitiska rådet, 2020
9 Hansson, 2022

1 OECD, Taxing wages, 2026; Mengden, 2026

Produktivitetskommissionen, som tillsattes av regeringen i april 2023 för att analysera faktorer bakom produktivitetstillväxten i Sverige, lämnade i april 2024 sitt delbetänkande SOU 2024:29, *Goda möjligheter till ökat välbstånd*. I delbetänkandet diskuterades skatter ur ett produktivitetsperspektiv och kommissionen förde resonemang om att en sänkning av marginalskatten för relativt höga inkomster bedömdes vara samhällsekonomiskt motiverad.

Produktivitetskommissionen lämnade i oktober 2025 sitt slutbetänkande SOU 2025:96, *Fler möjligheter till ökat välbstånd*. Betänkandet innehåller ett konkret förslag om att sänka den statliga inkomstskatten genom att skiktgränsen höjs, så att fem procent av förvärvsinkomsttagarna betalar statlig inkomstskatt, och att sänka skattesatsen. Kommissionen motiverade förslaget med att höga skatter på relativt höga inkomster påverkar incitamenten att arbeta och anstränga sig negativt för högkvalificerade personer, och att internationalisering och ökad rörlighet på arbetsmarknaden förstärker dessa effekter.

Forskning av Lundberg (2016) visade vid den tiden att ett avskaffande av den statliga inkomstskatten skulle vara helt självfinansierande vid en skattebaselasticitet om 0,15, genom de positiva samhällsekonomiska effekter som uppstår. Citerade studier från åren 2008–2014 fann elasticiteten vara mellan 0,05 och 0,2.¹⁰ Enkelt uttryckt innebär en högre elasticitet en högre potentiell självfinansieringsgrad. Modern forskning av bland annat Blomquist m.fl. (2025) finner en elasticitet för ändringar av inkomstskatter på 0,52 i Sverige.¹¹

Krassén och Lidefelt (2017) visade att en reform där skiktgränsen för statlig inkomstskatt höjs till den dubbla och skattesatsen halveras till tio procent vore helt självfinansierande, utifrån beräkningar i SCB-databasen FASIT.¹²

Lundberg (2018) visade att en självfinansieringsgrad för avskaffande av den statliga inkomstskatten skulle vara 102 procent.¹³

Lundberg och Waldenström la 2024 fram ett förslag om hur en statsbudgetmässig finansiering av ett avskaffande av den statliga inkomstskatten skulle kunna se ut, utan att räkna in dynamiska effekter. "Vi bedömer att en avskaffad statlig inkomstskatt skulle betala för sig självt på sikt genom dessa beteendeförändringar, men det finanspolitiska regelverket tillåter inte att sådana dynamiska effekter används som finansiering", skrev forskarna.¹⁴

Nylig forskning (Graber m.fl. 2026) från Norge visar också att höga marginalskatter på högre inkomster minskar arbetsutbudet, och att sänkning av marginalskatten skulle ge högre skatteintäkter, vilket indikerar en självfinansieringsgrad på eller över 100 procent.¹⁵

Sammantaget pekar ett stort antal studier och senare års forskning på att det finns goda skäl såväl ur skattetekniskt som nationalekonomiskt perspektiv att avskaffa den statliga inkomstskatten. Intäktsbortfallet för staten är modest sett till den totala budgeten, men på kort sikt innebär det ett större finansieringsbehov "krona för krona".

Ur politiskt reformperspektiv finns det flera sätt att genomföra en sådan reform:

- Rakt av avskaffande.
 - Fördel: Tydlig reform som ger kraftfulla incitament för ökat arbetsutbud i synnerhet bland högre medelinkomsttagare.
 - Nackdel: Stort kortsiktigt statsfinansiellt intäktsbortfall som behöver hanteras i statsbudgeten, givet budgetreglerna.
- Gradvis avskaffande genom sänkning av skattesatsen, till exempelvis tio procentenheter i ett första steg och sedermera slopande av resterande tio procentenheter.
 - Fördel: Lättare att finansiera i statsbudgetarna, större möjlighet till gradvis anpassning genom mindre negativ effekt av eventuella finansieringsåtgärder.
 - Nackdel: Mindre positiva effekter på arbetsutbud och tillväxt.
- Minskning av antalet löntagare som träffas, genom höjd skiktgräns. Lönenivån vid vilken den statliga inkomstskatten inträder är alltså låg i Sverige i internationell jämförelse. En höjd skiktgräns skulle göra att färre betalar statlig inkomstskatt, oavsett vad skattenivån är.
 - Fördel: Mindre statsfinansiellt bortfall kortsiktigt, lagstiftningstekniskt enklare.
 - Nackdel: Lägre självfinansieringsgrad eftersom arbetsutbudet ökar främst under den nya skiktgränsen.

Avskaffa den statliga inkomstskatten i två steg

Utifrån ovanstående föreslår Företagarna en reform i två steg, där skiktgränsen höjs till att fem procent av löntagarna träffas av statlig inkomstskatt, motsvarande en månadslön på cirka 78 000 kronor före skatt, och att skattesatsen halveras till 10 procent. I nästa steg avskaffas den statliga inkomstskatten helt.

Det statiska bortfallet i skatteintäkter skulle i första steget vid en sådan reform uppgå till ungefär 55–60 miljarder kronor per år, varav den största delen härrör från att basen för skatten smalnar när skiktgränsen höjs.

10 Lundberg, 2016

11 Blomquist m.fl., 2025

12 Krassén & Lidefelt, 2017

13 Lundberg, 2018

14 Waldenström & Lundberg, 2024

15 Graber m.fl., 2026

SÄNKT ARBETSGIVARAVGIFT

I Sverige belastas löner med arbetsgivaravgift, som beräknas på löntagarens bruttolön och betalas in av arbetsgivaren. Från början utgjordes arbetsgivaravgiften av en mindre sjukförsäkringsavgift, som infördes 1955 och togs ut med 1,14 procent på lön mellan ett basbelopp och 15 000 kronor. Genom införande av ATP-avgiften 1960 höjdes arbetsgivaravgiften till 4,14 procent. Åren 1961–72 höjdes avgiften varje år med cirka en procentenhet. De riktigt stora höjningarna skedde 1973–77, med tre–fyra procentenheter per år, vilket drev upp arbetsgivaravgiften till 35 procent 1977. Från 1981 började arbetsgivaravgiften beräknas på hela lönen. Högst var avgiften 1990, då den uppgick till hela 38,97 procent. Därefter har gradvisa sänkningar – och höjningar – genomförts. Sedan 2009 har arbetsgivaravgiften varit oförändrad på 31,42 procent, men de olika delarna av arbetsgivaravgiften har skiftat i storlek under åren.

Arbetsgivaravgiften uppgår i normalfallet till 31,42 procent av bruttolönen och består av sju komponenter:

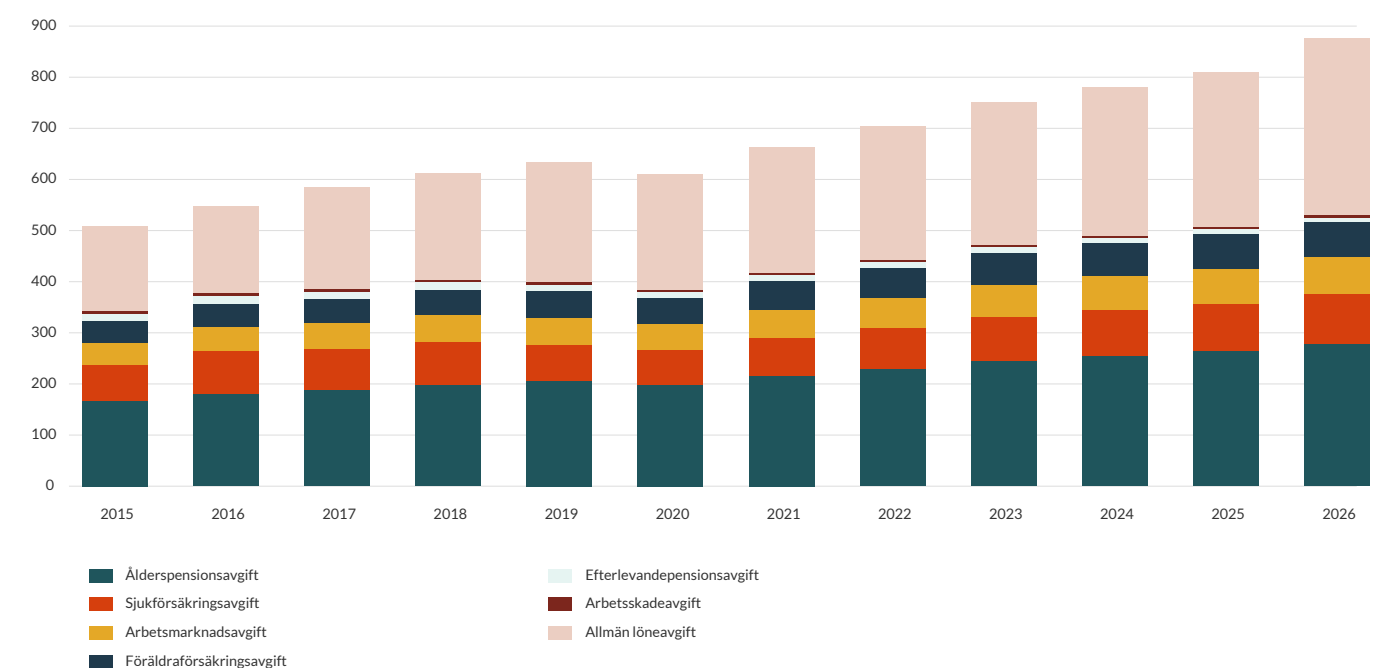
- Allmän löneavgift, 12,62 procent
- Ålderspensionsavgift, 10,21 procent
- Efterlevandepensionsavgift, 0,3 procent
- Sjukförsäkringsavgift, 3,55 procent
- Arbetsmarknadsavgift, 0,1 procent
- Föräldraförsäkringsavgift, 2,0 procent
- Arbetsmarknadsavgift, 2,42 procent

Storleken på de komponenter som har koppling till socialförsäkringar bestämmer dock inte hur stora utbetalningar som görs till löntagaren från de respektive trygghetssystemen, det fastställs genom t.ex. beräkning av ens sjukpenninggrundande inkomst (SGI). Kopplingen mellan arbetsgivaravgiften och socialförsäkringssystemet är alltså i huvudsak budget- och redovisningsteknisk.

Eftersom det finns förmånstak i socialförsäkringarna, dvs. ett maxbelopp som utbetalningar beräknas på, blir även inbetalningar av arbetsgivaravgift över taknivåerna en ren skatt. Företagarna visade i en rapport 2021 att alla komponenter har varit överfinansierade sedan 1999, genom att 10–30 procent av inbetalningarna är på lönesummor överstigande förmånstaken.¹⁶ Arbetsinkomster som inte berättigar till socialförsäkringsförmåner beläggs också med arbetsgivaravgifter, vilket 2025 innebar en dold beskattning på totalt 27 miljarder kronor.¹⁷

Den största delen av arbetsgivaravgiften är dock den allmänna löneavgiften, som tas ut från första kronan och är ren skatt, helt utan kopplingar till socialförsäkringssystemen. 2026 beräknar regeringen att den uppgår till 313 miljarder kronor totalt, motsvarande nästan 40 procent av de totala skatteintäkterna från arbetsgivaravgifter (800 miljarder kronor).¹⁸ Konjunkturinstitutet beräkning för 2026 är ännu högre, drygt 344 miljarder kronor.

Figur 1. Statens intäkter från arbetsgivaravgifter per delavgift, 2015–2026, miljarder kronor

Källa: Konjunkturinstitutet (F3322). 2026 är prognos.

Metodkommentar: I dessa beräkningar inkluderar vi inte de egenavgifter som enskilda näringsidkare betalar i stället för arbetsgivaravgifter, eller den särskilda löneskatt som betalas på främst tjänstepensionsavsättningar. Komponenternas belopp har beräknats som varje delavgifts sats dividerat med totalsatsen (31,42 %), multiplicerat med KI:s totala arbetsgivaravgiftsserie för respektive år. I praktiken varierar underlaget något mellan delavgifterna (t.ex. har ålderspensionsavgiften ett tak vid 8,07 inkomstbasbelopp), men avvikelserna är liten och påverkar inte huvuddragen.

Nedsättningar av arbetsgivaravgiften

De senaste 20 åren har arbetsgivaravgiften sänkts generellt eller partiellt på olika sätt, däribland:

- Nedsättning för ungdomar mellan 18 och 23 år 2021–2022 och 2026–2027
- Nedsättning för ungdomar 15–18 år 2021–2022
- Regional nedsättning i stödområden
- Nedsättning för FoU-personal
- Nedsättning för den första anställda (sedermera andra), benämnt "växa-stöd"
- Nedsättning för 30 anställda under mars–juni 2020 som krisåtgärd under Covid-19

¹⁶ Ageberg & Krassén, 2021

¹⁷ Regeringens skrivelse 2025/26:98

¹⁸ Prop. 2025/26:1

Nedsättningar är av varierande omfattning, och som visas i metodbilagan har de utvärderats i olika grad med olika resultat. Återkommande diskuteras arbetsgivaravgiftssänkningar något förenklat utifrån ”kostnad per skapat jobb”. En ökad marginal genom sänkt kostnad för en arbetsgivare allt annat lika, exempelvis genom nedsatt arbetsgivaravgift för en redan anställd, kan dock användas på olika sätt i verksamheten. Finansdepartementets beräkningskonventioner antar enbart att en förändring av arbetsgivaravgiften ökar eller minskar företagets vinst.¹⁹ Huruvida en ökad marginal används för att höja lönerna för befintliga anställda, anställa fler, betala av lån, dela ut vinst, expandera lokaler, göra marknadsföringsinsatser, eller något annat, går inte att förutse – det behöver ytterst avgöras av företagets ledning och ägare, utifrån de företagsekonomiska förutsättningarna och avvägningarna.

Motivet för staten att sänka arbetsgivaravgiften är dock oftast att det leder till att arbetsgivare, främst privata företag (som betalar 73 procent av de totala arbetsgivaravgifterna), skapar fler jobb eller möjliggör för anställda att gå upp i arbetstid, dvs. ökar efterfrågan på arbetskraft. Effekten kan dock påverkas av faktorer som konjunktur, övriga personalkostnader, företagets lönsamhetsprognoser, med mera.

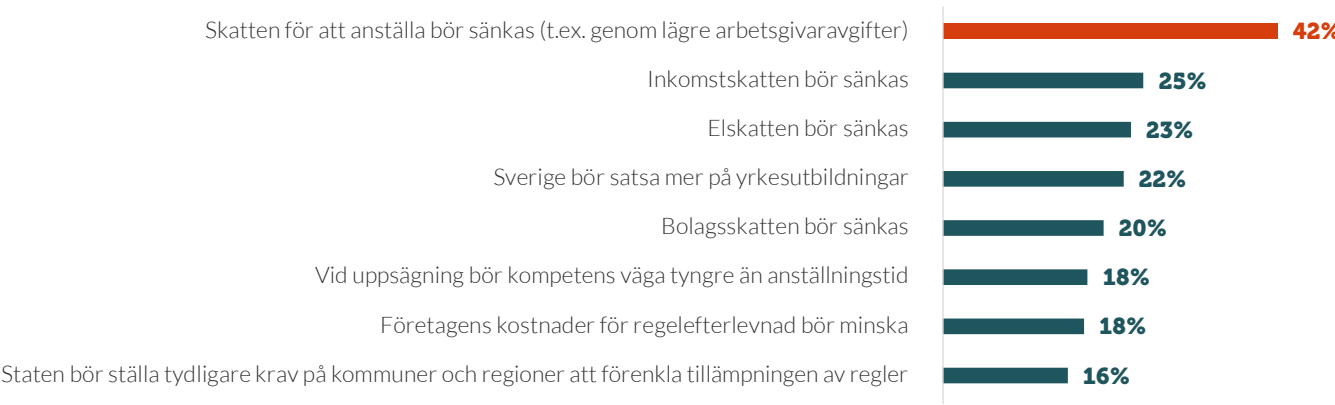
Många nationalekonomer förordar generella sänkningar av skatter, för att undvika snedvridningseffekter. Det är ett argument värt att beakta. Hur en nedsättning utformas påverkar dock hur många nya jobb som kan förväntas skapas, liksom hur hög självfinansieringsgraden av nedsättningen blir genom ökade skatteintäkter, minskade bidragskostnader, ökade företagsvinster etc. Almega beräknade till exempe l i en rapport 2023 att en generell sänkning av arbetsgivaravgiften med tre procentenheter skulle generera drygt 95 000 nya arbetstillfällen, med betydande samhällsekonomiska vinster.²⁰

Höga arbetsgivaravgifter hämmar företagens tillväxt

I Företagarnas undersökning bland våra medlemmar, från september 2025 och med drygt 4 100 svarande, om vilka de mest angelägna reformerna för att underlätta för företag att växa och anställa är, angavs sänkta arbetsgivaravgifter av flest svarande, 47 procent (upp till tre alternativ kunde anges).

Även i en undersökning bland 1 250 medlemmar i januari 2026, där de svarande fick ange vilka företagarpolitiska frågor de såg som högst prioriterade, var sänkta arbetsgivaravgifter den tydligt viktigaste, se figur 2 nedan.

Figur 2. Vilket eller vilka av dessa politiska förslag tycker du är viktigast att prioritera?

19 Finansdepartementet, Beräkningskonventioner 2026
20 Almega, 2023

I en undersökning bland drygt 1 300 medlemmar i april 2025 ställdes frågan om vilken skattesänkning de ser som mest prioriterad. Flest svarande angav även i denna undersökning sänkt arbetsgivaravgift, 40 procent.

Denna uppfattning har varit rådande under lång tid. När motsvarande fråga, om mest prioriterad skattesänkning, ställdes i motsvarande undersökning 2018 var även då sänkt arbetsgivaravgift högst prioriterat bland flest svarande, 39 procent.

2021 genomförde Företagarna och Entreprenörskapsforum en undersökning bland 800 företagare om vilka faktorer de såg som de största hindren för att nyanställa och expandera. Flest angav höga arbetsgivaravgifter, 60 procent.²¹

Utöka växa-stödet och sänk gradvis den allmänna löneavgiften

Växa-stödet, alltså nedsättningen av arbetsgivaravgifterna när soloföretagare anställer sin första och andra medarbetare, motiveras med att sänka kostnaden för jobbskapande i dessa företag.²² Forskning av Andersson m.fl har också visat att det är i unga företag med upp till fem anställda som relativt sett flest jobb skapas.²³

Som framgår av beräkningarna i bilagan, är den offentligfinansiella effekten av växa-stödet liten. 2025 handlade det om 140 miljoner kronor i minskade skatteintäkter, och regeringen beräknar att det ökar till 290 miljoner kronor 2026 och 370 miljoner kronor 2027. Samtidigt är jobbskapareffekten markant sett till omfattningen av nedsättningen.

En faktor av betydelse är att det är nyskapade jobb som omfattas av nedsättningen i växa-stödet. Därför blir den offentligfinansiella ”kostnaden per skapat jobb” lägre än vid nedsättningar som riktas mot en viss grupp, exempelvis ungdomar eller personer i vissa geografiska områden, eftersom sådana nedsättningar omfattar befintliga anställda. Man kan argumentera för att även växa-stödet har en undanträngningseffekt, dvs. att nedsättningen används för jobb som hade skapats även utan nedsättningen. Detta har inte studerats empiriskt avseende växa-stödet. Vår bedömning är dock att undanträngningseffekten är jämförelsevis liten, och att nedsättningen genuint främjar skapande av nya jobb i mikroföretag. Skatteverkets statistik visar att växa-stödet tillämpats för omkring 10 100 jobb per år sedan det infördes.²⁴

Företagarna förordar utökning av växa-stödet till de första tio anställda. Växa-stödet är en skattenedsättning som dock måste prövas mot EU:s statsstödsregler. Den maximala nedsättningen för en anställd under 24 månader är cirka 178 000 kronor. För tio anställda skulle det totala möjliga stödbeloppet således uppgå till cirka 1,8 miljoner kronor (motsvarande ca 162 000 euro) fördelat över två år. Detta är fortfarande under gränsen för ”stöd av mindre betydelse” (300 000 euro över tre år, det vill säga 100 000 euro per år).

En generell sänkning av arbetsgivaravgiften för alla anställda, primärt genom en sänkning av den allmänna löneavgiften (som regeringen i sina beräkningskonventioner anser fungerar som ett ”dragspel” som justeras för att hålla det totala avgiftsuttaget oförändrat vid förändringar i socialavgifterna²⁵), skulle innebära ett betydligt större skattebortfall. Som beskrivs i bilagan är den offentligfinansiella bruttoeffekten av en procentenhets sänkning omkring 25 miljarder kronor. Empiriska självfinansieringsberäkningar av sådana generella sänkningar finns inte heller till handa. Det är därför svårt att bedöma självfinansieringsgraden utifrån exempelvis jobbskapande. De empiriska studier av självfinansieringsgrad och ”kostnad per skapat jobb” av arbetsgivaravgiftssänkningar som gjorts har framför allt baserats på sänkningarna riktat mot ungdomar respektive i

21 Ageberg m.fl., 2021
22 Prop. 2024/25:25
23 Andersson m.fl., 2024
24 Skatteverket, Statistikportalen.
25 Finansdepartementet, Beräkningskonventioner 2026

stödområden. Metodmässigt går det inte att applicera metoderna för dessa studier rakt av på en generell sänkning.

Att minska den allmänna löneavgiften handlar därför snarare om att ha ett mer ärligt och transparent skattesystem, där arbetsgivare och anställda inte belastas med en dold skatt på lön som gör det dyrare och svårare att anställa, och där inbetalningar har en mer rak koppling till socialförsäkringssystemen.

Företagarna anser därför att målet bör vara att gradvis sänka den allmänna löneavgiften, med mål om att avskaffa den. Därtill bör arbetsgivaravgifterna göras transparenta genom att arbetsgivarens inbetalningar av arbetsgivaravgift redovisas på löntagarens förtryckta deklaration, och den allmänna löneavgiften föras över till inkomstskatten, redovisad som en allmän statlig löneskatt.

SÄNKT BOLAGSSKATT

Bolagsskatt är en statlig skatt på företags överskott. Bolagsskatten i Sverige är i dag 20,6 procent.

Sänkt bolagsskatt innebär att mer av företags överskott stannar kvar i bolaget. Det möjliggör större investeringar, kapitalfördjupning och ökad långsiktig tillväxt. En sänkning av bolagsskatten gynnar inte bara de företag som redan är lönsamma, utan också dem som ännu bygger för att bli det. När skatten på framtida vinster blir lägre ökar värdet av att investera, expandera, anställa, automatisera och bygga företag i Sverige. Fler investeringar blir lönsamma, fler expansionsbeslut kan tas tidigare och fler företag får starkare incitament att växa.

Detta är också väl förankrat i forskningen. OECD har visat att bolagsskatter hör till de skatter som är mest skadliga för ekonomisk tillväxt. I OECD:s rangordning är bolagsskatter mer tillväxthämmande än skatt på arbete och konsumtion. Senare OECD-studier bekräftar också att företagens investeringar påverkas negativt av högre effektiv bolagsskatt, särskilt när man ser till hur skattenivån påverkar investeringskalkyler.²⁶

Detta är särskilt viktigt för en liten, öppen ekonomi som Sverige. Kapital, huvudkontor, forskningsmiljöer, immateriella tillgångar och kvalificerade investeringar är i dag internationellt rörliga. Ett land som beskattar företagens framtida vinster hårdare än jämförbara länder riskerar därför att gå miste om investeringar som annars hade kunnat skapa produktivitet, jobb och högre skatteintäkter över tid.

En investering som är tveksam vid en högre skattesats kan bli lönsam vid en lägre. Det gäller särskilt investeringar med lång återbetalningstid, hög risk eller stort inslag av forskning, digitalisering och annan kunskapsintensiv verksamhet. Just sådana investeringar är centrala för framtidens produktivitetstillväxt.

Vinster som inte delas ut utan stannar i bolaget är en viktig finansieringskälla för investeringar. Detta gäller i synnerhet mindre och växande företag, som ofta har sämre tillgång till kapitalmarknader än stora koncerner. För dem är återinvesterade vinster ofta skillnaden mellan att kunna köpa in utrustning, bygga lager, anställa, digitalisera eller expandera till en ny marknad – eller att behöva avstå. Lägre bolagsskatt kan alltså stärka företagens kapitalbas. En annan viktig effekt är att lägre bolagsskatt över tid kan höja reallönerna.

För unga företag är detta avgörande. Många tillväxtföretag går med underskott under uppbyggnadsfasen. De investerar i produktutveckling, marknad, personal, teknik och expansion innan intäkterna räcker för att skapa vinst. För dessa företag är bolagsskatten inte irrelevant bara för att de inte går med vinst och behöver betala bolagsskatt i nuläget. Tvärtom är den framtida skatten på den vinst de hoppas uppnå en del av kalkylen redan från början. Ett växande företag värderas utifrån förväntade framtida vinster. Om de framtida vinsterna beskattas lägre ökar värdet av företaget redan i dag. Det kan göra det lättare att attrahera kapital och motivera långsiktiga investeringar innan lönsamheten har infunnit sig.

Detta förstärks av att underskott i aktiebolag normalt kan rullas vidare och räknas av mot framtida överskott, även om det finns särskilda begränsningsregler, till exempel vid ägarförändringar. Det betyder att även företag som i dag inte betalar bolagsskatt kan påverkas av nivån på framtida bolagsskatt, eftersom dagens investeringar görs med sikte på framtida vinster.

Sänkt bolagsskatt kan därmed bidra till fler företag som vågar expandera. Den stärker förutsättningarna att bygga eget kapital och därmed att finansiera tillväxt internt. För små företag, där marginalerna ofta är små och beroendet av banklån eller ägarkapital stort, kan detta vara särskilt betydelsefullt.

²⁶ OECD, Foundations for Growth and Competitiveness, 2026

En sänkning av bolagsskatten innebär ett direkt intäktsbortfall för staten. Reformen är inte ”gratis” på kort sikt. Däremot visar internationell empiri och modellbaserade studier att sänkta skatter på kapital, som bolagsskatt, ofta har betydande dynamiska effekter. När investeringar, sysselsättning och löner ökar växer också andra skattebaser. Staten får då tillbaka en del av det initiala intäktsbortfallet genom högre intäkter från exempelvis arbetsinkomster, konsumtion och ökad ekonomisk aktivitet.

Tidigare studier av dynamiska effekter och självfinansieringsgrad

Forskning sammanställd av ekonomer verksamma vid OECD 2008 visade hur ett flertal skatter har betydelse för produktivitet. Bolagsskatt minskar totalfaktorproduktiviteten (TFP), särskilt i branscher med hög lönsamhet. Sänkt effektiv bolagsskattesats leder till högre ökning av TFP i samhällsekonomin.²⁷

Av en studie från det franska forskningsinstitutet CEPII 2008 framgick att bolagsskatter har negativ effekt på produktivitet även på företagsnivå. Bolagsskatt minskar investeringar genom att öka kapitalkostnaden. Särskilt negativ är effekten för företag i uppskalningsfas. Mer nylig forskning har också visat att hög bolagsskatt hämmar mindre bolags produktivitetsutveckling, och att sänkningar av bolagsskatt har störst effekt för bolag beroende av eget kapital (*cash constrained firms*), vilket är vanligare bland mindre och nyare företag.²⁸

Nyligen OECD-sammanställd forskning visar att sänkt bolagsskatt kan främja ökad företagsdynamik på marknader, i synnerhet genom att sänka trösklarna för nya företags inträde. Bolagsskatt inverkar hämmande på innovationssatsningar, som har högre ekonomisk risk, och begränsar det ekonomiska utrymmet för investeringar och nyanställningar.²⁹

Mankiw och Weinzierls studie 2004 av självfinansieringsgrad av olika skattesänkningar fann att en sänkning av kapitalskatt (kapital förstått i en Cobb-Douglasfunktionsmening, där bolagsskatt är en form av kapitalskatt) är självfinansierande till 50 procent.³⁰

I en liknande studie 2009 beräknade Trabandt och Uhlig självfinansieringsgraden av kapitalskattesänkningar ännu högre, 79 procent, vid en jämförelse av EU-14-länderna.³¹

Även Strulik och Trimborn fann i sin modellstudie 2012 en självfinansieringsgrad av bolagsskattesänkningar på mellan 70 och 90 procent.³²

Devereux m.fl. studerade elasticitetsmått hos företag i Storbritannien i förhållande till bolagsskattesats, och fann att elasticiteten är 0,14–0,18 för företag med högre vinster, men betydligt högre, 0,54–0,57, hos företag med lägre vinster. För hela populationen beräknar forskarna en elasticitet om 0,2–0,3.³³

Atanassov och Liu konstaterade i en forskningsartikel 2020 att större sänkningar av bolagsskatt ökar innovationsgraden i företag, och omvänd effekt vid större höjningar.³⁴

Ljungqvist och Smolyansky konstaterade i en studie 2018 utifrån jämförelser av bolagsskatt i delstater i USA att höjningar av bolagsskatt leder till påtagliga minskningar av sysselsättning och löner, medan sänkt bolagsskatt leder till ökad ekonomisk aktivitet under lågkonjunkturer.³⁵ Liknande effekter observerades av Shuai och Chmura i deras

studie 2013 av amerikanska delstater, att lägre bolagsskatt leder till påtagliga positiva effekter för jobbskapande.³⁶

Fang m.fl. studerade effekterna av Kinas sänkning av bolagsskatten 2008 på totalfaktorproduktivitet, och fann i en forskningsartikel 2023 att den lett till ökad produktivitet genom ökade bolagsinvesteringar och ökade investeringar i humankapital. Effekten syntes i huvudsak i privata småföretag med begränsad kapitaltillgång.³⁷ En annan studie av bolagsskatt i Kina 2022 fann att sänkt bolagsskatt kan leda till ökad sysselsättning, i synnerhet i privata företag och kooperativ.³⁸

I en studie av Tysklands bolagsskattesänkning 2008 fann Dobbins och Jacob att sänkt bolagsskatt ledde till ökade företagsinvesteringar, i synnerhet i inhemska företag, med ökad försäljning som följd.³⁹

von Brasch m.fl. studerade Norges sänkning av bolagsskatten 2014–2019, och konstaterade att en sänkning av bolagsskattesatsen med en procentenhet ledde till 0,6% ökning av investeringar, i huvudsak genom ökade utländska direktinvesteringar, vilka leder till ökad export som i sin tur gör att inhemska företag ökar sina investeringar. Genom denna koppling mellan utländska direktinvesteringar och export blir en sådan bolagsskattesänkning helt självfinansierande.⁴⁰

Slutsatsen av de angivna studierna är att självfinansieringsgraden av bolagsskattesänkningar varierar, mellan omkring 25 procent till uppemot 80–90 procent. Metastudier har också visat att effekterna av ändringar i bolagsskattesats kan variera beroende på vilket land som studeras.⁴¹

För en liten och kapitalrörlig ekonomi som Sverige kan återflödet förväntas vara större än i mer slutna ekonomier, eftersom investeringsbeslut i högre grad påverkas av internationell skattekonkurrens. Regeringen anger i sina beräkningskonventioner att självfinansieringsgraden för sänkt bolagsskatt är cirka 41 procent.⁴²

Trabandt och Uhlig betonar att självfinansieringen tar tid; de kortsiktiga intäktsbortfallen kan vara betydande, medan de dynamiska effekterna uppstår gradvis. Det betyder att varje sänkning av bolagsskatten inte automatiskt betalar sig själv fullt ut. Men det betyder att en statisk kalkyl riskerar att överskatta den långsiktiga kostnaden. Om bolagsskatten sänks och investeringar, produktivitet och sysselsättning stärks, täcks en del av intäktsbortfallet genom att ekonomin växer.

Det är också värt att notera att Sverige redan har rört sig i denna riktning över tid. Den svenska bolagsskatten är i dag 20,6 procent, efter att gradvis ha sänkts från 28 procent 2009. Samtidigt har statens intäkter från bolagsskatten ökat (se figur 3).

Regeringen remitterade 2025 ett förslag om att sänka bolagsskatten från 20,6 till 20 procent, med det uttryckliga syftet att stärka investeringar och tillväxt. Man valde dock att inte föreslå en sådan sänkning i budgetpropositionen.⁴³

27 Vartia, 2008

28 Krassén, 2024

29 OECD, Corporate Income Taxation and Business Dynamism, 2026

30 Mankiw & Weinzierl, 2004

31 Trabandt & Uhligm 2009

32 Strulik & Trimborn, 2012

33 Devereux m.fl., 2012

34 Atanassov & Liu, 2020

35 Ljungqvist & Smolyansky, 2014

36 Shuai & Chmura, 2013

37 Fang m.fl., 2023

38 Zuo m.fl., 2023

39 Dobbins & Jacob, 2016

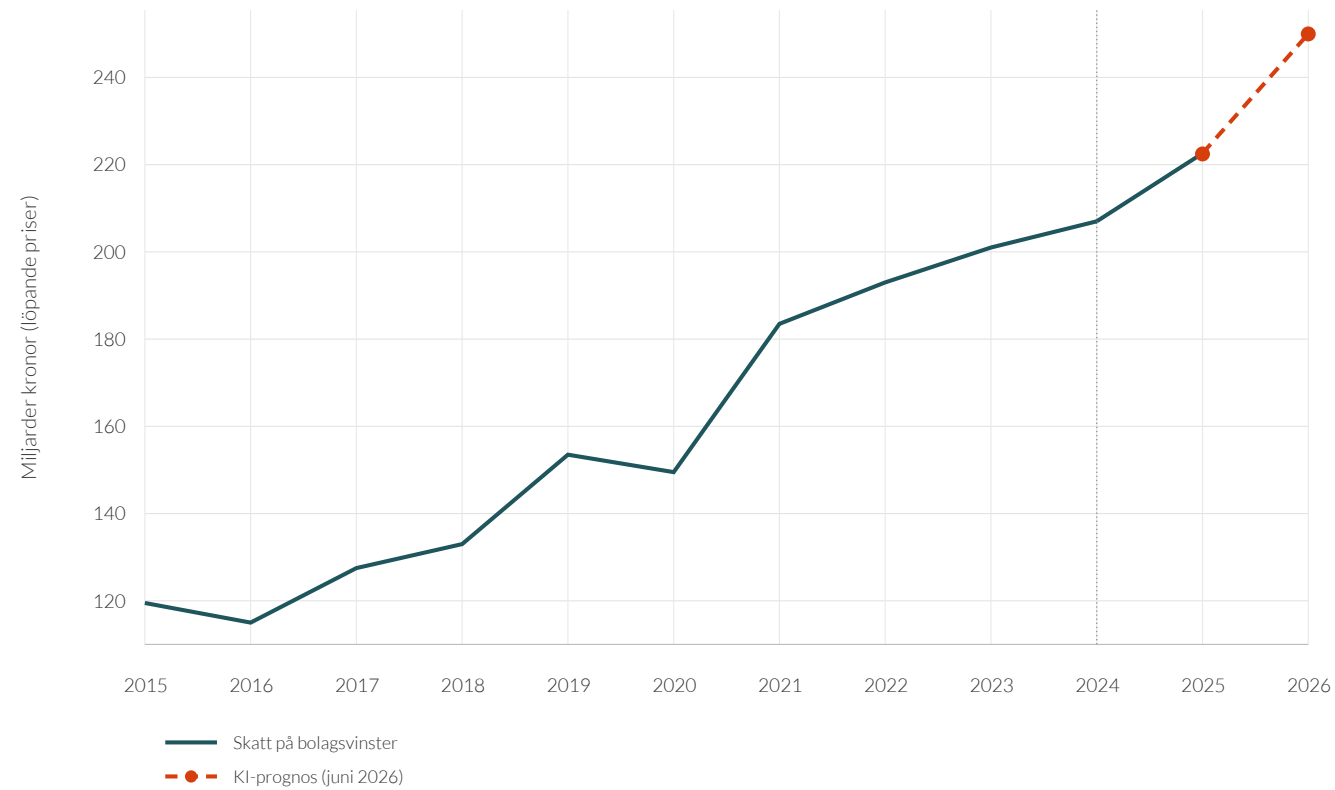
40 von Brasch m.fl., 2021

41 Gechert & Heimberger, 2022

42 Beräkningskonventioner 2026, s. 108–109

43 Fi2025/01067

Figur 3. Statens intäkter från bolagsskatten, 2015–2026

Källa: Konjunkturinstitutet, prognosdatabasen och Statskontoret, 2026

En vanlig invändning mot generellt sänkt bolagsskatt är att riktade investeringsstöd kan vara mer träffsäkra. Det kan ibland stämma. Generella skattesänkningar har samtidigt andra fördelar: De kräver inte att staten på förhand väljer vilka företag eller branscher som är mest lovande. Det minskar risken för snedvridningar och gränsdragningsproblem. Generella sänkningar gynnar lönsamhet, produktivitet och tillväxt oavsett vilket företag det handlar om.

Särskilt relevant är detta för småföretag. Många stöd och avdrag är svåra att använda, administrativt krävande, förutsätter omfattande förhandskunskap och/eller kräver lönsamhet i en viss fas. En lägre bolagsskatt är däremot enkel, generell och förutsägbar. Den förbättrar villkoren för alla företag som lyckas bygga vinst, och den gör framtida framgång mer värdefull även för dem som ännu befinner sig i en uppbyggnadsfas.

Vissa länder, till exempel Belgien, Frankrike, Kanada, Nederländerna och Polen, har valt att differentiera bolagsskattesatsen utifrån företagets storlek (antal anställda) eller omsättning.⁴⁴ Argument kan anföras både för och mot sådana konstruktioner. För mindre företag kan en lägre bolagsskatt innebära större möjligheter att bygga kapital och därigenom finansiera investeringar under tillväxtfaser. Större och mer lönsamma företag har större möjligheter att bära skattekostnader. Samtidigt innebär differentierade skattesatser per automatik negativa tröskeleffekter och ett krångligare skattesystem. En framtida högre bolagsskatt, när bolaget passerat tröskelvärdet, löper stor risk att inverka hämmande på investeringar. Därtill har Sverige under lång tid haft enhetlig bolagsskattesats, och att införa en differentierad bolagsskatt vore en stor förändring av skattesystemets struktur med oklara fördelar.

44 OECD, 2025

Sänk bolagsskatten till 18 procent

Sverige behöver fler företag som växer, investerar och blir mer produktiva. Då bör skattesystemet vara utformat så att det lönar sig att ta risk, bygga kapital och återinvestera i verksamheten. En sänkt bolagsskatt stärker investeringsviljan, förbättrar konkurrenskraften och ökar värdet av framtida företagande.

Sveriges bolagsskatt är i dag 20,6 procent. Företagarna föreslår att den sänks till 18 procent, för att vara konkurrenskraftig i europeisk och internationell kontext och främja ökat företagande. Om det krävs av statsfinansiella skäl kan en sådan sänkning ske i två steg, så som skedde vid den senaste sänkningen 2019–2021.

SAMMANTAGEN BERÄKNING AV FINANSIERING

Utifrån det ovan beskrivna och beräkningarna i bilagan, finner vi att de tre föreslagna reformerna skulle vara självfinansierande till mellan 35 och 83 procent totalt. Beräkningarna sammanfattas i nedanstående tabell (alla summor i miljarder kronor, SFG=självfinansieringsgrad).

Tabell 2

REFORM	INTÄKTS- BORTSFALL	SFG, LÅGT RÄKNAT	SFG, HÖGT RÄKNAT	INTÄKTS- BORTFALL, LÅG SFG	INTÄKTS- BORTFALL, HÖG SFG
Avskaffad statlig inkomstskatt	64	40%	102%	38,4	0
Utökat växestöd till 10 anställda	0,57	30%	50%	0,4	0,3
Sänkt bolagsskatt till 18 procent	29,3	25%	45%	22,0	16,1
Summa	93,8	35%	83%	60,8	16,4

Vi har även beräknat självfinansieringsgrad för tänkbara delreformer avseende den statliga inkomstskatten, samt en generell sänkning av arbetsgivaravgiften. (Vad gäller den senare kan självfinansieringsgraden vara högre om mer ingående beräkningar av de samhällsekonomiska effekterna görs – se t.ex. den ovan refererade rapporten från Almega.)

Tabell 3

TÄNKBARA DELREFORMER	INTÄKTS- BORTSFALL	SFG, LÅGT RÄKNAT	SFG, HÖGT RÄKNAT	INTÄKTS- BORTFALL, LÅG SFG	INTÄKTS- BORTFALL, HÖG SFG
Halverad skattesats statlig inkomstskatt	32	45%	102%	17,6	0
Höjd skiktgräns med 45%	48	36%	102%	30,7	0
Halverad skattesats och höjd skiktgräns	58	40%	102%	34,8	0
Sänkt arbetsgivaravgift med 1%-enhet	21,5	15%	40%	18,3	12,9

Finansiering i statsbudgeten

En statlig utredning 2024 som kartlade statliga företagsstöd identifierade 537 olika stöd, som sammantaget uppgick till 159 miljarder kronor, varav 81 procent låg på budgetens utgiftssida. När de tillfälliga stöd som inrättades under covid 19-pandemin exkluderades återstod 511 stöd, omfattande totalt 120 miljarder kronor årligen.⁴⁵

Även Tillväxtanalys har granskat (delar av) de statliga företagsstöden i en rapport 2025. Myndigheten identifierade beräkningsbara stöd på utgiftssidan på drygt 13 miljarder kronor, och därutöver cirka 99 miljarder kronor i ytterligare stöd som rapporten konstaterade inte går att beräkna mer exakt. Därtill kommer de sammanlagda förvaltningskostnaderna för de 27 myndigheter som hanterar företagsfrämjande anslag, på drygt 34 miljarder kronor. Utöver det avsätter också ytterligare 39 myndigheter resurser för att arbeta företagsfrämjande enligt uppgift och uppdrag i instruktioner eller regleringsbrev, men dessa resurser har inte gått att beräkna. Företagsstödjande garantier om 340 miljarder kronor utställdes också av Riksgälden och Svensk Exportkredit 2024 (detta är dock garantier, inte direkta stöd).⁴⁶

Det går alltså att identifiera årliga statliga stöd i storleksordningen 110–120 miljarder kronor. En anledning att söka statsbudgetmässig finansiering för de skattesänkningar vi föreslår i denna rapport genom att minska dessa utgifter är att de riktar sig mot näringslivet.

Det finns också utbredd kritik mot företagsstöden. I en undersökning bland Företagarnas medlemmar 2025 uppgav åtta av tio att de föredrar sänkta skatter framför företagsstöd, även bland dem som nyligen tagit emot stöd (vilket var drygt tre procent av småföretagen).⁴⁷

Mot bakgrund av detta ser Företagarna att det, även försiktigt räknat, finns utrymme att genom minskning av dessa utgifter finansiera en sänkning av såväl bolagsskatten som arbetsgivaravgifterna budgetmässigt. Läger man till detta självfinansiering enligt våra beräkningar och statsbudgetens reformutrymme, är de tre föreslagna skattesänkningarna fullt genomförbara.

45 SOU 2024:24
46 Tillväxtanalys, 2025:05
47 Grip & Krassén, 2025

BILAGA

– BERÄKNINGSGRUNDER

Avskaffad statlig inkomstskatt

Den statliga inkomstskatten uppgår till 20 procent på den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger skiktgränsen. För inkomståret 2026 är skiktgränsen 643 000 kronor, vilket motsvarar en brytpunkt – den faktiska inkomstgräns där skatten börjar – på 660 400 kronor i fastställd förvärvsinkomst för personer under 66 år.

2025 var statens skatteintäkter från den statliga inkomstskatten 64 miljarder kronor. Det motsvarade 2,4 procent av det offentligas intäkter.⁴⁸

Andelen skattskyldiga som betalar statlig inkomstskatt uppgår i dag till ungefär 11–13 procent av samtliga skattskyldiga. Beräknat utifrån löntagare blir andelen högre. Vid skattereformen 1991, när den statliga inkomstskatten på 20 procent infördes, var utgångspunkten det som kallades ”15/50-principen” – att högst 15 procent av skattebetalarna skulle betala statlig inkomstskatt och att marginalskatten skulle vara högst 50 procent. I takt med att kommunalskatterna har stigit är den högsta marginalskatten över 50 procent, även efter att värnskatten avskaffades (som fanns 1995–2019 och var fem procentenheter ytterligare).

SJÄLVFINANSIERINGSGRAD

Finansdepartementet beräknade 2010 att en sänkning av den statliga inkomstskattesatsen har en betydligt högre självfinansieringsgrad än en höjning av skiktgränsen, trots att de ger mycket likartade arbetsutbudseffekter i form av fler arbetade timmar.⁴⁹

När skiktgränsen höjs och arbetsutbudet ökar som ett resultat, genereras inkomstökningarna **under** den nya (högre) gränsen. Dessa inkomster belastas därmed inte med statlig inkomstskatt – enbart med kommunalskatt. Den offentligfinansiella återbäringen av det ökade arbetsutbudet blir därmed lägre.

När skattesatsen sänks och arbetsutbudet ökar, sker inkomstökningarna **ovanför** skiktgränsen och beskattas alltså med statlig inkomstskatt (om än till en lägre sats). Dessutom stärker den sänkta skattesatsen incitamenten att arbeta även högt upp i inkomstfördelningen, eftersom substitutionseffekten har inverkan i hela det inkomstspann som berörs.

I Ds 2010:37 redovisas självfinansieringsgrader för olika alternativ vid en skatteförändring omfattande fem miljarder kronor:

Tabell 4

ALTERNATIV	SYSSELSATTA (%-FÖRÄNDRING)	MEDELARBETSTID (%-FÖRÄNDRING)	SJÄLVFINANSIERINGSGRAD
Höjd nedre skiktgräns	+0,00	+0,16	36 %
Sänkt statlig inkomstskattesats	–0,02	+0,17	45 %
Slopad värnskatt (övre skiktgränsen)	+0,01	+0,09	56 %

Effekten på sysselsättning och medelarbetstid var alltså snarlik, men självfinansieringsgraden skiljer sig med ca nio procentenheter till fördel för den sänkta skattesatsen i jämförelse med den höjda skiktgränsen. Slopandet av värnskatten (som berörde höginkomsttagarna med de allra högsta lönenivåerna) hade den klart högsta självfinansieringsgraden – 56 procent – trots en måttlig effekt på arbetade timmar, vilket förklaras av att medeltimlönen är hög för dem som berörs och att marginalskatten förblev hög även efter reformen.

I Finansdepartementets beräkningar inför värnskattens avskaffande 2019 beräknades självfinansieringsgraden utifrån tillgänglig forskning ligga någonstans mellan 56 och 185 procent. Departementets samlade bedömning var att den långsiktiga självfinansieringsgraden var omkring 100 procent.

Värnskatten avskaffades som sagt 1 januari 2020. Beräkningarna ovan kan därför inte tillämpas rakt av på den nuvarande statliga inkomstskatten, eftersom den träffar en annan grupp löntagare än 2010. Skiktgränserna har också höjts kontinuerligt sedan dess, med undantag för vissa år.

ARBETSUTBUDETS MARGINALEFFEKTER

En viktig distinktion i forskningen är *extensiv marginal* (fler som arbetar) respektive *intensiv marginal* (fler timmar bland redan sysselsatta):

- Höjd skiktgräns verkar i princip uteslutande på den intensiva marginalen för dem vars inkomst är nära den gamla gränsen. De som befinner sig strax under gränsen kan få incitament att öka sin inkomst upp till den nya gränsen, men de ovan gamla gränsen och under den nya sänker sin marginalskatt, vilket under vissa omständigheter kan medföra minskat arbetsutbud (inkomsteffekt).
- Sänkt skattesats sänker marginalskatten för *alla* som är ovanför skiktgränsen, vilket ger en positiv substitutionseffekt i hela det berörda inkomstspannet. Den extensiva marginalen påverkas marginellt.

En studie av Lennart Flood för Finanspolitiska rådet 2016⁵⁰ utvärderade effekterna av att *inte* räkna upp den nedre skiktgränsen (dvs. en de facto-skattehöjning genom fryst gräns, med tanke på inflationen) och fann att självfinansieringsgraden vid den valda modellspecifikationen – med enbart förändrat arbetsutbud – låg på ca 51 procent. När även anpassning av timlön inkluderades steg självfinansieringsgraden till 67 procent, och närmade sig 100 procent vid höga elasticitetsantaganden.

48 Statskontoret, 2026
49 Ds 2010:37

50 Flood, 2016

I artikeln ”Ett nytt sätt att utvärdera skatteförändringar” 2018⁵¹ presenterade national-ekonomen Jacob Lundberg sin mikrosimuleringsmodell SLIMM (*Swedish Labour Income Microsimulation Model*). Jämförelsen visade följande resultat för några centrala reformer:

Tabell 5

REFORM	STATISK STATS- FINANSIELL EFFEKT	SJÄLVFINANS- IERINGSGRAD	SYSSELSÄTT- NINGSEFFEKT
Avskaffat jobbskatteavdrag	+81 Mdkr	21 %	−128 000
Höjd kommunalskatt 1 procentenhet	+14 Mdkr	43 %	−13 000
Avskaffad statlig inkomstskatt	−38 Mdkr	102 %	+2 000
Avskaffad värnskatt	−4 Mdkr	167 %	≈ 0

De 102 procenten för avskaffad statlig inkomstskatt innebär att reformen i Lundbergs modell är fullt självfinansierande – de dynamiska effekterna raderar ut hela det statiska budgetbortfallet (då 38 miljarder kronor). Det är viktigt att betona att denna siffra avser ett fullständigt avskaffande av den statliga inkomstskatten, inte en marginell förändring. Den *marginella* självfinansieringsgraden – vid en liten sänkning från den dåvarande nivån – beräknar Lundberg i sin artikel 2016⁵² till 178 procent, med hänvisning till Pareto-parametern och skattebaselasticiteten.

Lundbergs resultat bygger på tre beteendeparametrar som kalibreras mot empirisk forskning:

1. Skattebaselasticitet (intensiv marginal) = 0,2 – om skatten sänks så att individen behåller en procent mer av en extra intjänad hundralapp, stiger den taxerade inkomsten med 0,2 procent. Lundberg hänvisar till en sammanfattning av svenska studier som visar ett spann på 0,1–0,5 med ett ovägt snitt på drygt 0,3, och motiverar 0,2 som ett konservativt mittenvärde.
2. Deltagandeelasticitet (extensiv marginal) = 0,15 i snitt, avtagande med inkomst och satt till noll för inkomsttagarna med allra högst inkomster. Det innebär att effekten på faktisk sysselsättning (+2 000 vid avskaffad statlig inkomstskatt) är minimal – nästan hela självfinansieringseffekten kommer från att redan sysselsatta ökar sina taxerade inkomster.
3. Inkomsteffektsparameter ≈ 0,1 – en motverkade effekt som minskar substitutionseffekten, men som är av relativt liten betydelse för höginkomsttagare.

I artikeln 2016 härledde Lundberg formeln för den marginella självfinansieringsgraden analytiskt: $DSF = \alpha \cdot \epsilon \cdot \tau / (1 - \tau)$, där α är Pareto-parametern (uppmätt till 3,18 för inkomster över skiktgränsen), $\epsilon = 0,2$ och den genomsnittliga effektiva marginalskatten $\tau \approx 0,74$. Det ger $DSF = 3,18 \times 0,2 \times 0,74 / 0,26 \approx 178 \%$. Lafferkurvans topp infaller vid en effektiv marginalskatt på 61 procent ($\tau^* = 1 / (1 + \alpha \epsilon)$), vilket ungefär motsvarar ett avskaffande av den statliga inkomstskatten. Eftersom Sveriges effektiva marginalskatt för denna grupp ligger runt 74–77 procent, befinner sig Sverige på Lafferkurvans ”fel sida”, om målet är att maximera skatteintäkterna.

Lundbergs analyser fokuserar på skattesatsdimensionen och analyserar inte explicit höjd skiktgräns som ett separat alternativ. Men utifrån hans ramverk kan följande härledas:

Vid sänkt skattesats får varje löntagare *ovanför* skiktgränsen en lägre marginalskatt. Det höga $\alpha \cdot \epsilon \cdot \tau / (1 - \tau)$ -uttrycket gäller för hela denna grupp. Det är detta som medför självfinansieringsgraden på 102–178 procent. Den inkomstökning som uppstår när individerna ändrar sitt beteende utifrån den lägre marginalskattens incitament beskattas alltså jämnt med statlig inkomstskatt (om än till den nya, lägre satsen), vilket i Ds 2010:37 också identifierades som mekanismen bakom den högre självfinansieringsgraden för skattesats- jämfört med skiktgränssänkning.

Det beteendesvar som uppstår vid en höjd skiktgräns – att individer precis under/vid den nya gränsen väljer att tjäna lite mer – genererar inkomster som hamnar *under* den nya skiktgränsen och därmed inte belastas med statlig inkomstskatt, enbart kommunalskatt. Det höga $\tau / (1 - \tau)$ -uttrycket i Lundbergs formel gäller *inte* för dessa ytterligare inkomster, vilket medför en lägre självfinansieringsgrad jämfört med en skattesatssänkning.

Konsekvensen blir att om man tillämpar Lundbergs elasticitetsantaganden även på skiktgränssänkningen (ETI = 0,2, $\mu = 0$), skulle den beräknade självfinansieringsgraden för en höjd skiktgräns vara klart lägre – i linje med de ca 36 procent som angavs i Ds 2010:37 – medan en skattesatssänkning under samma antaganden ger en självfinansieringsgrad mellan 45 och drygt 100 procent, beroende på reformens storlek.

2020 jämförde Finansdepartementet de två alternativen höjd skiktgräns respektive sänkt skattesats.⁵³ Alternativen som jämfördes var höjd skiktgräns med 6 000 kronor utöver normal indexering, respektive sänkt skattesats från 20 till 19,5 procent. Dessa två alternativa förslag utgick från samma statiska skatteintäktsbortfall (ca 1,3 miljarder kronor).

Tabell 6

DIMENSION	SÄNKT SKATTESATS	HÖJD SKIKTGRÄNS
Arbetsutbudseffekt (timmar)	Likartad	Likartad
Sysselsättningseffekt	Marginell minskning*	Nästan ingen
Självfinansieringsgrad	Högre (~45 %)	Lägre (~36 %)
Mekanism	Ökad inkomst beskattas med statlig skatt	Ökad inkomst faller under skiktgränsen
Fördelningsprofil	Gynnar de med höga inkomster ovanför gränsen	Gynnar de nära gränsen

*Marginell minskning i sysselsättningseffekt förklaras av att inkomsteffekten kan leda till att enstaka individer väljer att arbeta lite mindre.

Med Lundbergs ramverk blir slutsatsen att i en reform som maximerar självfinansieringsgraden vid ett givet statiskt intäktsbortfall bör skattesatssänkning prioriteras framför skiktgränshöjning – helst kraftigt, eftersom den marginella självfinansieringsgraden minskar när skattesatsen närmar sig Lafferkurvans topp. Det SLIMM-kalibrerade resultatet om 102 procent gäller för en sänkning från 20 till 0 procent statlig inkomstskattesats, dvs. ett avskaffande.

En kombination av höjd skiktgräns och sänkt skattesats är förenlig med forskningen om man vill balansera mål om bred tillgänglighet respektive hög självfinansieringsgrad. En reform dominerad av skattesatssänkning har, givet standardantaganden om arbetsutbudselasticitet, en mer gynnsam offentligfinansiell profil.

51 Lundberg, 2018
52 Lundberg, 2016

53 Fi2020/02954/S1

RAMVERK FÖR EN REFORM I TVÅ STEG

I det följande undersöks förutsättningarna för och effekterna av ett avskaffande av den statliga inkomstskatten i två steg, där det första utgår från en halvering av skattesatsen i linje med forskningsresultaten ovan kombinerat med en höjning av skiktgränsen så som rekommenderat i bl.a. Produktivitetskommissionen 2025 och Krassén & Lidefelt 2017.

Steg 1: Vad är skiktgränsen där 5 procent av löntagarna berörs?

Med ungefär 5,3 miljoner löntagare i Sverige innebär 5 procent att 265 000 personer ska ha inkomst över gränsen.

SCB:s inkomststatistik för inkomståret 2024⁵⁴ visar gränsvärden för sammanräknad förvärvsinkomst (löner, pensionsgrundande ersättningar m.m.) för hela befolkningen (20+ år):

Tabell 7

PERCENTIL	GRÄNSVÄRDE (KR)	GENOMSNIITTSINKOMST I SPANNET (KR)
P94	795 200	777 200
P95	839 100	816 300
P96	896 700	866 300
P97	978 000	934 700
P98	1 109 300	1 037 800
P99	1 387 300	1 225 400

Eftersom 265 000 personer utgör drygt 3,3 procent av alla vuxna (20+), behöver gränsen ligga ungefär vid P96,7 av hela befolkningens inkomstfördelning – det vill säga mellan P96 (896 700 kr) och P97 (978 000 kr). Det ger en ny brytpunkt (fastställd förvärvsinkomst) på ungefär 950 000–960 000 kronor. Med ett grundavdrag på ca 13 000 kronor vid denna inkomstnivå ger det en ny skiktgräns (beskattningsbar inkomst) på ungefär 940 000 kronor – en höjning med knappt 300 000 kronor, eller cirka 45 procent, jämfört med 2025 års gräns på 660 400 kronor.

Metodanmärkning: SCB:s data täcker sammanräknad förvärvsinkomst för hela befolkningen 20+, inkl. pensionärer och deltidsarbete. Eftersom datan är för inkomståret 2024 kan andelarna ha ändrats något.

Steg 2: Beräkning av ny skattebas och skatteintäkt

Med en ny skiktgräns på ca 940 000 kronor och data om inkomstfördelning (SCB 2024) och den befintliga skattebasen fördelas den nya skattebasen på tre inkomstgrupper:

Tabell 8

GRUPP	ANTAL PERS.	MEDEL-INKOMST (SEK)	INKOMST ÖVER NY SKIKTGRÄNS (SEK)	SKATTEBAS (MILJARDER KR)
Övre P97-bandet (~953 000–978 000)	25 000	965 000	25 500	0,6
P98-bandet (978 000–1 109 300)	80 000	1 037 800	97 800	7,9
P99-bandet (1 109 300–1 387 300)	80 000	1 225 400	285 400	22,9
Högsta 1 % (>1 387 300)	80 000	~1 756 000	~816 000	65,3
Summa	265 000			96,7

Ny skatteintäkt vid 10 procents skattesats: $96,7 \times 10\% = 9,7$ miljarder kronor (2024 prisnivå)

Steg 3: Statiskt bortfall

Tabell 9

BASÅR	NUVARANDE SKATT (20 %)	NY SKATT (10 %, SMALARE BAS)	BORTFALL
2024	64 miljarder kr	9,7 miljarder kr	≈ 54 miljarder kr
2025	65 miljarder kr	9,9 miljarder kr	≈ 55 miljarder kr
2026	69 miljarder kr	10,5 miljarder kr	≈ 58–59 miljarder kr

Uppdelning av bortfallet (2025)

Tabell 10

KOMPONENT	BELOPP
Höjd skiktgräns: de som inte längre betalar (ca 240 md × 20 %)	≈ 48 miljarder kr
Halverad skattesats för kvarvarande betalare (ca 99 md × 10 %)	≈ 10 miljarder kr
Totalt statiskt bortfall	≈ 55–58 miljarder kr

Den nya skiktgränsen (ca 940 000 kr) skulle motsvara en månadslön på cirka 78 000 kronor före skatt, jämfört med dagens gräns på 55 000 kronor.

Metodkommentar: Beräkningen är statisk – inga beteendeeffekter eller dynamiska effekter ingår, i enlighet med Finansdepartementets beräkningskonventioner. Uppskattningen av skattebasen för de översta inkomstgrupperna, särskilt den högsta percentilen, bygger på en härledd genomsnittsinkomst (ca 1 756 000 kr) ur SCB:s inkomstfördelningsdata, eftersom uppgifter om exakta medelvärden för P100-segmentet är sekretesskyddade i SCB:s publika statistik.

54 SCB, HE0110

OSÄKERHETER OCH POTENTIELLA INVÄNDNINGAR

1. Bastani och Selin fann i sin *bunching*-studie⁵⁵ att löntagare praktiskt taget inte alls samlar sig vid skiktgränsens punkt – ett resultat som i en enkel modell implicerar en inkomstelasticitet (*elasticity of taxable income*, ETI) omkring 0. Lundberg tar upp detta i sin artikel 2016 och hänvisar till Bastani och Selins egna slutsats, att resultaten är förenliga med långsiktiga elasticiteter upp till 0,39 om man inkluderar ”optimeringsfriktioner” (anpassnings- och informationskostnader). Denna skillnad är avgörande: Om ETI är 0 är självfinansieringsgraden 0 procent, men om ETI är 0,2 är den 102 procent och vid ETI är 0,39 är den ännu högre.

2. Skattebaselasticitet är inte likställt med arbetsutbudselasticitet. ETI fångar *alla* beteendeförändringar: ökad arbetstid, lägre timlön än man hade haft vid en mer avancerad befattning, omvandling av arbetsinkomst till kapitalinkomst, skatteplanering och förändrat avdragsbeteende. En del av dessa beteendeeffekter innebär att statens *totala* skatteintäkter inte ökar lika mycket som taxerad inkomst, eftersom t.ex. kapitalinkomst beskattas annorlunda. Lundberg hanterar detta försiktigt genom att multiplicera med 2/3 för rena arbetsutbudseffekter, men osäkerheten kvarstår.

3. Det svenska finanspolitiska ramverket kräver statiska beräkningar av budgeteffekter. Lundberg och Finanspolitiska rådet⁵⁶ har kritiserat detta som otillräckligt, eftersom det riskerar att systematiskt underskatta kostnaden av skattehöjningar och medföra att statens ekonomiska åtaganden blir underfinansierade.

Sänkta arbetsgivaravgifter

Med självfinansieringsgrad avses här den andel av reformens statiska bruttokostnad (det direkta intäktsbortfallet från sänkt arbetsgivaravgift, givet oförändrade beteenden) som ”kommer tillbaka” till offentlig sektor, genom att skattebasen (lönesumman) och/eller sysselsättningen ökar, samt genom att utgifter för vissa transfereringar minskar. Formellt kan det beskrivas som följande:

$$\text{Självfinansieringsgrad} = \frac{\text{dynamiskt återflöde}}{\text{statisk bruttokostnad}} = 1 - \frac{\text{nettokostnad}}{\text{bruttokostnad}}$$

En annan metod är att beräkna ”kostnad per skapat jobb”. I en sådan kan självfinansieringsgraden approximeras som:

$$\text{Självfinansieringsgrad} \approx \frac{\begin{array}{l} \text{inkomstskatt på nya löner} \\ + \text{arbetsgivaravgifter på nya löner} \\ + \text{minskade transfereringar} \end{array}}{\text{bruttokostnad per skapat jobb}}$$

Den centrala osäkerheten ligger i vad som är en ”nytt jobb” netto (ev. undanträngning), och vilka transfereringar som faktiskt sparas när en person går från icke-sysselsatt till sysselsatt.

I detta underlag beräknas återflöden via inkomstskatter på arbete, arbetsgivaravgifter på den ökade lönesumman, samt minskade transfereringar (t.ex. arbetslöshetsrelaterade ersättningar). Återflödet kan underskattas om man bortser från ytterligare skattebaser (t.ex. moms, bolagsskatt) eftersom åtminstone en del av forskningen pekar på effekter på försäljning och vinster.

SVENSK EVIDENS OM SYSSELSÄTTNING OCH LÖNEEFFEKTER

Nedsättningen för unga 2007–2009:

Den stora svenska reformen från 2007 och förstärkningen 2009 gav en mycket tydlig sänkning av arbetskraftskostnaden för unga. Exempelvis beskriver Emmanuel Saez med flera att arbetsgivaravgiften för unga sänktes kraftigt (i deras syntes från cirka 31,42 procent ned till 15,49 procent för den relevanta gruppen), vilket motsvarar ungefär 12,1 procent lägre arbetskraftskostnad givet att arbetsgivaravgiften läggs ovanpå lönen. Forskarna konstaterade att unga arbetstagares nettolöner (*net-of-tax wages*) inte tydligt steg jämfört med närliggande ålderskohorter, samtidigt som den aggregerade sysselsättningseffekten för unga var runt 2–3 procentenheter. På företagsnivå fann de också att företag som fick högre ökade marginaler i och med nedsättningen expanderade mer (sysselsättning, kapital, försäljning och vinster).⁵⁷ Detta är viktigt för självfinansieringsmålet, eftersom expansion i icke-subventionerade grupper och i andra skattebaser potentiellt kan öka återflödet.

Den tidiga utvärderingen gjord av Johan Egebark och Niklas Kaunitz⁵⁸ fann – med fokus på åren 2007–08 – en sysselsättningsökning på cirka 2 procent och en löneökning på cirka 1,2 procent för målgruppen, vilket tillsammans implicerar en arbetskraftsefterfrågeelasticitet runt –0,31. Samma studie visar också att reformens bruttokostnad var mycket stor, på grund av att nedsättningen gällde även redan existerande anställningar. I deras registerbaserade kostnadsberäkningar var bruttobortfallet av skatteintäkter cirka 9,9 miljarder kronor 2008 och cirka 17 miljarder kronor 2009.

⁵⁵ Bastani & Selin, 2014

⁵⁶ Finanspolitiska rådet, Svensk finanspolitik 2016, s. 55–60

⁵⁷ Saez m.fl., 2019

⁵⁸ Egebark & Kaunitz, 2013

Uttryckt som ”kostnad per jobb” uppskattade Egebark och Kaunitz att antalet nya jobb per år (2007–08) låg runt 6 000–10 000 och att bruttokostnaden per nytt jobb därmed var 1,0–1,6 miljoner kronor (medelpunkt ca 1,2 miljoner).

En viktig metodfråga som betonats i senare svensk litteratur är att utformningen av ungdomsrabatten i praktiken gav olika stora kostnadsbesparingar för olika företag beroende på deras initiala andel unga. Denna ansats tenderar att ge större effektstorlekar än rena åldersjämförelser.

I studier av Sven-Olov Daunfeldt och medförfattare, om företagsrespons på 2007 års reform, beräknades att reformen skapade ungefär 18 100 jobb under perioden 2006–2008, varav merparten inom gruppen unga anställda, som reformen var inriktad mot. I studien framkommer även stor heterogenitet: företag med hög effekt (störst kostnadsbesparing) ökade sysselsättningen mer än företag med låg effekt.⁵⁹

Även Saez, Schoefer och Seim (2021) utvärderade 2007 års svenska ungdomssänkning av arbetsgivaravgifter. Författarna finner belägg för att sysselsättningseffekterna kan vara varaktiga, vilket antyder att effekten kan vara större än vad kortsiktiga analyser indikerar.⁶⁰

Nylig forskning av Elert m.fl., som också studerade 2007 års nedsättning, specifikt i tjänstesektorn. De fann att jobbskapandeeffekterna var nästan dubbelt så stora som i tidigare studier, när både den intensiva och extensiva marginalen beaktades.⁶¹

Riksrevisionen gjorde 2008 en partiell offentligfinansiell analys av nedsättningen för unga och angav följande:

- Sysselsättningseffekt: cirka 12 100 personer (omkring 2,8 procent av anställda i åldersgruppen).
- Bruttokostnad (bortfall av skatteintäkter): cirka 10 miljarder kronor per år.
- Bruttokostnad per skapat jobb: cirka 900 000 kr.
- Offentligfinansiell nettoeffekt per skapat jobb: cirka 650 000 kr.

Detta implicerar en självfinansieringsgrad omkring 28 procent, vilket är ungefär mitt i intervallet av beräkningar.⁶² Egebark och Kaunitz skattade bruttokostnaden per skapat jobb till 1–1,6 miljoner kronor (2007–08). Om man i stället utgår från beräkningarna av Daunfeldt m.fl. (cirka 18 100 jobb 2006–2008) blir kostnad per skapat jobb givet en jämförbar statisk kostnadsram lägre, och självfinansieringsgraden därmed högre.

Utifrån dessa beräkningar blir ett de uppskattade intervallen av självfinansieringsgrad:

- Huvudintervall 15–40%, med ett tydligt mittenläge runt 25–30%.
- Nedre intervall 5–15% om reformen främst leder till ökade löner/timmar, med färre nya jobb skapade
- Övre intervall 35–45% med mer positiva sysselsättningsestimat och förutsatt att nettoeffekterna inte försvagas av undanträngning eller enbart löneglidning i subventionerad arbetskraft.

59 Daunfeldt m.fl., 2021

60 Saez m.fl., 2021

61 Elert m.fl., 2026

62 Riksrevisionen, 2008

Regionala nedsättningar:

För regionala nedsättningar är bilden betydligt mer skeptisk vad gäller sysselsättning. En utvärdering av en tio procentenheters regional reduktion i stödområden finner inga sysselsättningseffekter för redan etablerade företag och anger att man kan utesluta att en procentenhets sänkning skulle öka sysselsättningen med mer än 0,2 procent. Samtidigt fann utvärderingen positiva effekter på genomsnittlig löne-/lönesummeutveckling per anställd.⁶³

Riksrevisionen drog i sin utvärdering från 2008 slutsatsen att den regionala nedsättningen inte gav signifikanta sysselsättningseffekter under den granskade perioden och att den i stället övervältrades i hög grad till löner. Om en sänkning främst omsätts i högre löner på lång sikt, blir självfinansieringen i högre grad en fråga om hur mycket inkomstskatt som utgår på den löneökningen (snarare än hur många nya jobb som skapas).

Tillfällig nedsättning under 2020:

I en utvärdering av den tillfälligt nedsatta arbetsgivaravgiften under mars–juni 2020, finner Tillväxtanalys att effekter på lönesumman var koncentrerade till en delgrupp (i det högsta besparingsintervallet) och att en illustrativ beräkning ger cirka 0,9 miljarder kronor högre total lönesumma under 2020 för den gruppen, medan de uteblivna skatteintäkterna genom hela åtgärden bedömdes vara cirka 28 miljarder kronor. Även om detta inte är en renodlad självfinansieringsberäkning, pekar storleksordningen mot låg kortsiktig självfinansiering när reformen är tillfällig, tillämpas brett och införs samtidigt som starka konjunkturchocker.⁶⁴

63 Benmmarker m.fl., 2008

64 Tillväxtanalys, 2023

Nedsättning för soloföretagare som anställer ("växa-stödet"):

2006 infördes en nedsättning av arbetsgivaravgiften när en soloföretagare anställer sin första medarbetare. Nedsättningen avskaffades innan den hann träda i kraft, men återinfördes 2017, då enbart för enskilda näringsidkare. 2018 utökades nedsättningen till att omfatta även soloföretagare med aktiebolag. Nedsättningen sker genom att enbart ålderspensionsavgift 10,21 procent betalas på lönesummor upp till 25 000 kronor per månad under de första två åren för den första anställda. 1 januari 2025 utökades nedsättningen till de första två anställda och taket för lönesumma höjdes till 35 000 kronor.

Nedsättningen har tillämpats på mellan 7 300 och 15 000 jobb per år mellan 2018 och 2025, enligt Skatteverkets statistik, med ett genomsnitt på drygt 10 100 jobb per år. Underlaget för de berörda jobben har legat mellan 750 miljoner kronor och 1,7 miljarder kronor per år totalt, genomsnitt drygt 1,2 miljarder kronor. Den totala nedsättningen har omfattat mellan 77 och 174 miljoner kronor per år.

Metodkommentar: Eftersom den tillfälliga nedsättningen för 30 anställda mars–juni 2020 inkluderas i Skatteverkets statistik sticker detta år ut markant, varför det har exkluderats.

SKATTEINTÄKTSBORTFALL VID GENERELL SÄNKNING

I Finansdepartementets beräkningskonventioner anges att en sänkning av den allmänna löneavgiften med en procentenhet beräknas minska de offentliga finanserna med 21,56 miljarder kronor netto för 2026. Beräkningen bygger på följande steg:

1. Bruttoeffekt: Det totala underlaget för arbetsgivaravgifter 2026 beräknas vara 2 532 miljarder kronor. En sänkning med en procentenhet ger en direkt minskning av skatteintäkterna (bruttoeffekt) på -25,32 miljarder kronor.

2. Indirekt effekt: Sänkningen av arbetsgivaravgifterna leder till lägre kostnader och därmed högre vinster för privata företag. Detta ökar i sin tur statens intäkter från bolagsskatten. Den privata sektorns andel av avgiftsunderlaget är 72,1 procent. Med en bolagsskatt på 20,6 procent ger detta en positiv indirekt effekt på +3,76 miljarder kronor.

3. Nettoeffekt: Den totala nettoeffekten på de offentliga finanserna blir summan av bruttoeffekten och den indirekta effekten: -25,32 + 3,76 = -21,56 miljarder kronor.

Av den totala kostnadssänkningen på 25,32 miljarder kronor skulle 7,06 miljarder kronor gälla offentliga arbetsgivare (stat, kommuner och regioner). Detta baseras på att den offentliga sektorns andel av lönesumman är 27,9 procent (100 % – 72,1 %).

Kommuner och regioners lönekostnader skulle minska med 5,32 miljarder kronor. Statens (myndigheternas) lönekostnaderna skulle minska med 1,74 miljarder kronor.

SKATTEINTÄKTSBORTFALL VID UTÖKNING AV VÄXA-STÖDET

En beräkning av intäktsbortfall vid en utökning av växa-stödet till fler anställda är komplex, då den kräver antaganden om företagsbeteenden som är osäkra.

Utvidgningen av växa-stödet som trädde i kraft den 1 januari 2025 omfattade två delar: att nedsättningen gäller för upp till två anställda och att lönetaket för stödet höjdes från 25 000 till 35 000 kronor per månad. Den offentligfinansiella nettoeffekten i form av minskade skatteintäkter av denna utvidgning beräknades av regeringen till 80 miljoner kronor 2025, 190 miljoner kronor 2026, 250 miljoner kronor 2027, och varaktigt 250 miljoner kronor. Effekten var fördelad på 210 miljoner kronor för utökningen från en till två anställda, 40 miljoner kronor för höjningen av lönetaket.

Utifrån detta kan man med en hypotetisk beräkningsmodell konstatera följande. Antalet företag som anställer sin tredje, fjärde och femte medarbetare är lägre än antalet som anställer sin andra. Man kan därför anta att skatteintäktsbortfallet för varje ytterligare anställd minskar. Vid antagande om en minskning med 25 procent för varje steg blir intäktsbortfallet för utökning följande:

- 3 anställda: 158 miljoner kronor
- 4 anställda: 118 miljoner kronor
- 5 anställda: 89 miljoner kronor
- 6 anställda: 67 miljoner kronor
- 7 anställda: 50 miljoner kronor
- 8 anställda: 38 miljoner kronor
- 9 anställda: 29 miljoner kronor
- 10 anställda: 22 miljoner kronor

När växa-stödet för den första anställda infördes 2017 beräknades skatteintäktsbortfallet till 410 miljoner kronor. Inte under något år sedan dess (undantaget 2020 – se ovan) har det faktiska bortfallet blivit så stort. 2026 beräknas skatteutgiften för växa-stödet vara 290 miljoner kronor. Utifrån detta och ovanstående beräkningar skulle en ökning till tio anställda medföra en bruttoeffekt på cirka 570 miljoner kronor i minskade skatteintäkter.

Ingen systematisk effektutvärdering av växa-stödet har genomförts, vilket även bl.a. IFAU har konstaterat. Den studie som är närmast jämförbar med växa-stödet gäller Finland.⁶⁵ Studien utvärderar en finsk subvention (2007–2011) som kompenserade företagare i geografiska stödområden med 30 procent av lönekostnaden under det första anställningsåret och 15 procent under det andra. Trots att förfarandet för nedsättningen var enkelt, utnyttjade bara 6 procent av de stödberättigade företagen – de som faktiskt anställde någon på heltid – nedsättningen. Den skattade sysselsättnings-effekten var noll. Detta pekar på ett problem med denna typ av skattemässigt verktyg, som kräver en ansökan eller på annat sätt inte tillämpas automatiskt: För att ha påvisbar substantiell effekt för jobbskapande behöver en tillräcklig mängd företag ansöka om det.

I de underlag som regeringen presenterade inför införandet respektive utökandet av växa-stödet gjordes ingen explicit beräkning av självfinansieringsgrad. I lagrådsremissen 2016 beräknas skillnaden mellan brutto- och nettoeffekt till ca 110 miljoner kronor 2017, som utgörs av ökade inkomst- och egenavgiftsskatteintäkter till följd av förbättrat resultat i enskilda firmor. Implicit självfinansieringsgrad via skatteåterbäring bedöms till ungefär 21 procent.⁶⁶

Angående självfinansiering refererades till en då ny fransk studie (Cahuc, Carcillo och Le Barbanchon), som utvärderade en temporär socialavgiftsnedsättning för småföretag i Frankrike med strukturella likheter med det svenska förslaget. Den studien fann sysselsättningseffekter som var "så stora att författarna bedömer att nedsättningen är helt självfinansierad." Lagrådsremissen framhåller att det är svårt att översätta de franska resultaten till svenska förhållanden och lämnar ingen bedömning för Sverige.

I den promemoria som föregick förlängningen av växa-stödet 2019 beräknades sambandet brutto-netto ge en implicit skatteåterbäring på ungefär 27 procent för 2019.⁶⁷

När förslaget om utökning till två anställda och en höjning av lönetaket presenterades 2024, angavs den gällande nedsättningen 2023 uppgå till ca 300 miljoner kronor per år, med ett underlag om ca 1 400 miljoner kronor och ca 5 000 företag per månad. De statistiska beräkningarna angavs "vanligtvis [utgå] från att beteendet hos individer och företag inte ändras", men regeringen förtydligade att "på längre sikt, och för att analysera andra konsekvenser än de offentligfinansiella effekterna, kan ett mer dynamiskt synsätt

65 Nivala, 2024

66 Finansdepartementet, 2016

67 Fi2019/00432/S1

behöva användas, där skattebaser tillåts påverkas av regeländringen.” Ingen sådan dynamisk beräkning presenterades dock och ingen självfinansieringsgrad angavs.⁶⁸

Genomgående i alla underlagsberäkningar från regeringen beräknas självfinansieringsgraden enbart implicit, via skillnaden mellan bruttokostnad (statisk, utan beteendeeffekter) och nettokostnad (partiellt dynamisk, innefattande ökade inkomst- och bolagsskatteintäkter). Denna implicita skatteåterbäringsgrad ligger i intervallet 20–27 procent. Sysselsättningsbaserad självfinansiering – som, om den realiserades fullt ut, som i den franska studien, skulle innebära fullständig självfinansiering – kvantifieras aldrig för den svenska reformen. Samtliga underlag beskriver dessa sysselsättningseffekter som positiva men mycket osäkra i storlek och anger att det riktade, temporära och marginella stödets utformning sannolikt ger bättre kostnadseffektivitet per satsad krona än en generell arbetsgivaravgiftssänkning, utan att sätta en procentsiffra på det.

Sammantaget kan sägas att självfinansieringsgraden för växa-stödet beror mycket på antagandena bakom. Växa-stödet är en nedsättning som gäller för nyskapade jobb, vilket innebär relativt sett mindre dödviktsförluster än för nedsättningar för befintliga jobb, exempelvis utifrån ålderskategori. Samtidigt är det svårt att veta hur många av dessa jobbtillfällen som skulle ha skapats även utan nedsättningen. En lägsta nivå för självfinansieringsgrad utifrån regeringens beräkningar och utvärderingarna av nedsättningen för unga borde ligga runt 30 procent. Betraktar man de jobb som berättigar till växa-stödnedsättning som helt nya och att de inte skulle tillkommit utan nedsättningen, blir självfinansieringsgraden betydligt högre än så (givet samhällsekonomiskt positiva följd effekter), eventuellt upp till 100 procent. Företagarna antar därför i våra beräkningar en schablonmässig självfinansieringsgrad på 50 procent.

Sänkt bolagsskatt

BOLAGSSKATTENS SAMHÄLLSEKONOMISKA EFFEKTER OCH SJÄLVFINANSIERINGSGRAD

I Finansdepartementets beräkningskonventioner anges att en sänkning av bolagsskattesatsen med 1 procentenhet, från 20,6 till 19,6 procent, på lång sikt kan ge en självfinansieringsgrad på 41 procent. Den statiska intäktsförlusten beräknas uppgå till 11,9 miljarder kronor, och den offentligfinansiella effekten efter justering för statligt ägda bolag är runt 11,25 miljarder kronor. En samlad bedömning är att ett rimligt intervall för den långsiktiga självfinansieringsgraden i Sverige är 25–45 procent, beroende på de underliggande antagandena.

För en sänkning av bolagsskattesatsen med en procentenhet innebär intervallet 25–45 procents självfinansiering att cirka 2,8–5,1 miljarder kronor kan komma tillbaka till offentlig sektor på sikt, givet den beräknade offentligfinansiella statiska kostnaden på 11,25 miljarder kronor. Den långsiktiga nettokostnaden skulle då ligga kring 6,2-8,4 miljarder kronor per år. För en sänkning från 20,6 till 20,0 procent blir motsvarande ungefär 1,7–3 miljarder kronor i återflöde och 3,7–5,1 miljarder kronor i långsiktig nettokostnad. Detta är en syntes av svenska kostnadsdata och internationella elasticitetsestimat.

Det finns starkt stöd i forskningen för att bolagsskatt påverkar investeringar, men effekterna går genom flera olika kanaler och de är inte lika stora i all forskning. En viktig skillnad är mellan den effektiva marginalskatten på investeringar, som är viktigare när redan existerande verksamhet expanderar, och den effektiva genomsnittsskatten, som i högre grad påverkar lokaliserings- och nyetableringsbeslut. Europeiska kommissionen framhåller uttryckligen denna uppdelning, och OECD:s nyare bolagsbaserade analys finner att en ökning av den effektiva marginalskatten med fem procentenheter medför ungefär 1,6 procent lägre investeringar på lång sikt och cirka 0,8 procent lägre investeringar på kort sikt.

Samtidigt visar äldre litteratur och svenska policyöversikter på större investeringskänslighet. Konjunkturinstitutet⁶⁹ sammanfattade den äldre forskningen med att en sänkning av den effektiva marginella bolagsskatten med 1 procentenhet kunde öka de totala investeringarna med ungefär 0,8 procent. KI hänvisade också till Sørensens svenska allmänjämviktsmodell där högre kapitalkostnad minskar kapitalstocken och därmed även löner och arbetsutbud i en liten öppen ekonomi.⁷⁰

För lokaliserings- och etableringsbeslut är skatteelasticiteterna typiskt sett större än för den rena investeringsmarginalen. Feld och Heckemeyers fann i sin metastudie 2011 en median semi-elasticitet för utländska direktinvesteringar på 2,49, alltså att en höjning av bolagsskatten med en procentenhet i genomsnitt är förknippad med omkring 2,5 procent lägre utländska direktinvesteringar.⁷¹ Det betyder inte att hela denna effekt innebär ny real kapitalbildning i landet; en del kan vara omfördelning mellan olika länder, eller koncerninterna överföringar. Men för en liten öppen ekonomi som Sverige är förutsättningar för företags lokaliseringsbeslut viktigt.

Bolagsskatten påverkar också kapitalstruktur och finansiell stabilitet. Europeiska kommissionen betonar att de flesta system, inklusive EU-ländernas, gynnar skuldfinansiering genom avdragsrätt för räntor utan motsvarande avdrag för eget kapital.⁷² Finansdepartementets kalkyl antar också en självfinansieringseffekt genom ökad soliditet: Vid en sänkt bolagsskatt ökar skattebasen genom relativt mindre incitament till skuldfinansiering. Denna effekt är mindre än investeringar och etableringar, men har alltså betydelse.

⁶⁹ Konjunkturinstitutet, 2013

⁷⁰ Sørensen, 2010

⁷¹ Feld & Heckermeyer, 2011

⁷² Europeiska kommissionen, Debt-Equity Bias Reduction Allowance (DEBRA)

En annan aspekt som framkommer i forskningen är att bolagsskatten inte bara bärs av företagets ägare. Europeiska kommissionen beräknar att löner uppskattas falla med 0,3–0,7 procent när användarkostnaden för kapital stiger med en procent. Fuest, Peichl och Siegloch finner utifrån tysk data att ungefär hälften av bolagsskattens börda bärs av arbetstagare via lägre löner.⁷³

ETT RIMLIGT INTERVALL FÖR SJÄLVFINANSIERINGSGRADEN I SVERIGE

I Finansdepartementets beräkningskonventioner anges att bolagsskattebasen på lång sikt ökar med sammanlagt 1,59 procent när bolagsskattesatsen sänks med en procentenhet. Av detta kommer 0,4 procentenheter från vinsttransfereringar, 0,16 från balansen mellan finansiering genom lån respektive eget kapital, 0,33 från marginella investeringar och 0,70 från utländska direktinvesteringar. I exemplet som ges ökar skatteintäkterna dynamiskt med 4,9 miljarder kronor mot en statisk förlust på 11,9 miljarder, vilket ger 41 procents självfinansiering.⁷⁴

Mot bakgrund av internationella studier är 25–45 procent en rimlig bedömning av självfinansieringsintervallet. När det gäller investeringar är det bättre att tala om intervall än om punkttestimat. Den äldre litteraturen, som KI refererar till, antyder effekter runt 0,8 procent högre investeringar per procentenhets lägre effektiv marginalskatt, medan nyare OECD-estimat beräknar ungefär 0,3 procent högre långsiktiga investeringar per procentenhets lägre effektiv marginalskatt.⁷⁵ Eftersom en sänkning av den lagstadgade bolagsskattesatsen inte slår igenom fullt ut på den effektiva marginalskatten, är en rimlig bedömning av svenskt intervall för en sänkning av bolagsskattesatsen med en procentenhet ungefär 0,2–0,6 procent högre företagsinvesteringar på lång sikt. Detta är en dock en syntes av forskningen, inte en direkt skattning utifrån tidigare svenska reformer. Den faktiska effekten beror på vad som samtidigt händer med omvärldens skattesatser, räntor, avskrivningsregler, internationella minimumskatter, övrig svensk företagsbeskattning, konjunktursvängningar, med mera.

Slutligen bör noteras att självfinansieringsgraden skiljer sig åt om begreppet avser återflöde via skattebaser, eller en bredare analys av den sammanlagda långsiktiga effekten på de offentliga finanserna, inklusive eventuellt högre offentliga löner och transfereringar när lönerna i ekonomin stiger. Mer långsiktiga effekter är svårare att fånga kausalt.

73 Fuest m.fl., 2018

74 Beräkningskonventioner 2026, s. 108–110

75 Millot m.fl., 2020

KÄLLFÖRTECKNING

OFFENTLIGT TRYCK

Ds 2010:37

Finansdepartementet, *Beräkningskonventioner 2026*

Finansdepartementet, *Lagrårsremiss: Växa-stöd för den först anställda – sänkta arbetsgivaravgifter för enskilda näringsidkare*, 2016

Fi2019/00432/S1

Fi2019/02421/S1

Fi2020/02954/S1

Fi2024/01004

Fi2025/01067

Prop. 2020/21:100

Prop. 2024/25:25

Prop. 2025/26:1

Regeringens skrivelse 2025/26:98 *Redovisning av skatteutgifter 2026*

SOU 2024:24

SOU 2024:29

SOU 2025:96

FORSKNING

Atanassov, J. och Liu, X., ["Can Corporate Income Tax Cuts Stimulate Innovation?"](#) *Journal of Financial and Quantitative Analysis*, vol. 55, nr. 5, 2020

Bastani, S. och Selin, H., ["Bunching and non-bunching at kink points of the Swedish tax schedule"](#), *Journal of Public Economics*, vol. 109, 2014

Blomquist, S. m.fl., ["Nonlinear budget set regressions in random utility models: Theory and application to taxable income"](#), *Journal of Econometrics*, vol. 252, del B, 2025

Cahuc, P. m.fl., ["The Effectiveness of Hiring Credits"](#), *Review of Economics Studies*, vol. 86, nr. 2, 2019

Daunfeldt, S-O. m.fl., ["How Do Firms Respond to Reduced Labor Costs? Evidence from the 2007 Swedish Payroll Tax Reform"](#), *Journal of Industry, Competition and Trade*, vol. 21, 2021

Devereux m.fl., ["The Elasticity of Corporate Taxable Income: New Evidence from UK Tax Records"](#) i *Business Taxation (Trans-Atlantic Public Economics Seminar)*, NBER, 2012

Dobbins, L., och Jacob, M., ["Do corporate tax cuts increase investments?"](#), *Accounting and Business Research*, vol. 46, nr. 7, 2016

Egebark, J. och Kaunitz, N., ["Do payroll tax cuts raise youth employment?"](#), IFAU working paper 2013:27

Elert, N. m.fl., ["Employment Effects of Payroll Tax Reforms: Evidence From Swedish Service Industries"](#), *Review of Labour Economics and Industrial Relations*, vol. 40, 2026

Fang m.fl., ["Productivity effects of corporate income tax: Evidence from China"](#), *The World Economy*, vol. 46, nr. 6, 2023

Feld, L.P. och Heckemeyer, J., ["FDI and taxation: A meta-study"](#), *Journal of Economic Surveys*, 2011

Fuest, C. m.fl., ["Do higher corporate taxes reduce wages? Micro evidence from Germany"](#), *American Economic Review* vol. 108, nr. 2, 2018

Gechert, S. och Heimberger, P., ["Do corporate tax cuts boost economic growth?"](#), *European Economic Review*, vol. 147, 2022

Graber m.fl., ["Substitution and income effects of labor income taxation"](#), NBER working paper 34987, 2026

Ljungqvist, A. och Smolyansky, M., ["To Cut or Not to Cut? On the Impact of Corporate Taxes on Employment and Income"](#), NBER Working Paper 20753, 2014

Lundberg, J., ["Den svenska Lafferkurvan för höga inkomster"](#), *Ekonomisk Debatt* nr 7/2016

Lundberg, J., ["Ett nytt sätt att utvärdera skatteförändringar"](#), *Ekonomisk Debatt* nr 6/2018

Mankiw, N.G. och Weinzierl, M., ["Dynamic scoring: A back-of-the-envelope guide"](#), NBER working paper 11000, 2004

Millot m.fl., ["Corporate taxation and investment of multinational firms: Evidence from firm-level data"](#), OECD Taxation Working Papers No. 51, 2020

Nivala, A., ["\(No\) Effects of Subsidizing the First Employee: Evidence of a Low Take-up Puzzle Among Firms"](#), VATT Working Papers 166, 2024

Saez, E. m.fl., ["Payroll Taxes, Firm Behavior, and Rent Sharing: Evidence from a Young Workers' Tax Cut in Sweden"](#), *American Economic Review*, vol. 109, nr. 5, 2019

Saez, E. m.fl., ["Hysteresis from employer subsidies"](#), *Journal of Public Economics*, vol. 200, 2021

Shuai, X. och Chmura, C., ["The Effect of State Corporate Income Tax Rate Cuts on Job Creation"](#), *Business Economics*, vol. 48, 2013

Strulik, H. och Trimborn, T., ["Laffer strikes again: Dynamic scoring of capital taxes"](#), *European Economic Review*, vol. 56, nr. 6, 2012

Trabandt, M. och Uhlig, H., ["How Far Are We From The Slippery Slope? The Laffer Curve Revisited"](#), NBER working paper 15343, 2009

von Brasch m.fl., ["Corporate taxes, investment and the self-financing rate: The effect of location decisions and exports"](#), Statistics Norway discussion papers nr. 955, 2021

Zuo m.fl., ["Does government reduction of the corporate income tax rate increase employment? Evidence from China"](#), *International Review of Economics & Finance*, vol. 83, 2023

RAPPORTER O. DYL.

Ageberg, E. och Krassén, P., ["Vad får jag för pengarna? Så påverkar arbetsgivaravgifterna och socialförsäkringssystemet Sveriges mindre och växande företag"](#), Företagarna, 2021

Ageberg m.fl., ["Återstart, lägre arbetslöshet och högre självförsörjningsgrad. Entreprenörskapsforum"](#), 2021

Almega, ["Sänkta arbetsgivaravgifter för fler jobb och ökad tillväxt"](#), 2023

Andersson m.fl., ["Betydelsen av unga och växande företag: En politik för ett mer dynamiskt näringsliv"](#), Svenskt Näringsliv, 2024

Bastani, S. och Selin, H., ["Skilnad på marginalen – en ESO-rapport om reformerad inkomstbeskattning"](#), ESO 2019:3

Bastani, S. och Selin, H., ["Skilnad på marginalen"](#), IFAU rapport 2019:19

Bennmarker, H. m.fl., ["Är sänkta arbetsgivaravgifter ett effektivt sätt att öka sysselsättningen?"](#), IFAU rapport 2008:16

Eklund, K., [Vårt framtida skattesystem – en ESO-rapport med förslag på en genomgripande skattereform](#), ESO 2020:7

Finanspolitiska rådet, [Svensk finanspolitik 2016](#), 2016

Finanspolitiska rådet, [Ett enklare och effektivare skattesystem](#), Studier i finanspolitik 2020/1

Flood, L., [Effekter av ökad beskattning på arbetsinkomster](#), rapport till Finanspolitiska rådet 2016/4

Hansson, Å., [Ett skattesystem för Sverige i en global värld](#), SNS, 2022

Konjunkturinstitutet, [Samhällsekonomiska effekter av sänkt bolagsskatt](#), specialstudie nr 38, 2013

Krassén, P., [Produktivitetsskarusellen](#), Företagarna, 2024

Krassén, P. och Lidefelt, J., [Talangjakten och marginalskatten](#), Svenskt Näringsliv, 2017

OECD, [Corporate Tax Statistics](#), 2025

OECD, [Corporate Income Taxation and Business Dynamism](#), 2026

OECD, [Foundations for Growth and Competitiveness](#), 2026

OECD, [Taxing wages](#), 2026

Riksrevisionen, [Sänkta socialavgifter – för vem och till vilket pris?](#), RiR 2008:16

Statskontoret, [Utfallet för statens budget – del av Statskontorets underlag till årsredovisning för staten 2025](#), STK 2026:9

Sørensen, P. B., [Swedish tax policy: recent trends and future challenges](#), ESO 2010:4

Tillväxtanalys, [Företagsstöd under pandemin – lärdomar inför framtida kriser](#), PM 2023:01

Tillväxtanalys, [Kartläggning av det statligt finansierade företagsfrämjandet](#), PM 2025:05

Vartia, L., [How do Taxes Affect Investment and Productivity? An Industry-Level Analysis of OECD Countries](#), OECD, 2008

Waldenström m.fl., [Kapitalbeskattningens förutsättningar. Konjunkturrådets rapport 2018](#), SNS, 2018

PRESS

Grip, J. och Krassén, P., ["Ta bort stöden – och sänk skatterna"](#), Svenska Dagbladet, 2 maj 2025

Waldenström, D. och Lundberg, J., ["Så kan den statliga inkomstskatten avskaffas"](#), Dagens Nyheter, 11 november 2024

ONLINEKÄLLOR

Europeiska kommissionen, [Debt-Equity Bias Reduction Allowance \(DEBRA\)](#)

Konjunkturinstitutet, [Prognosdatabsen](#)

Mengden, A., ["Top personal income tax rates in Europe, 2026"](#), Tax Foundation, 2026

SCB, [Indikatorer inkomstfördelning efter region. År 2011 – 2024](#), HE0110

Skatteverket, [Statistikportalen](#)

företag*arna*

Företagarna Sverige Service AB, Rådmansgatan 40, 113 57 Stockholm
foretagarna.se | info@foretagarna.se | 08 – 406 17 00